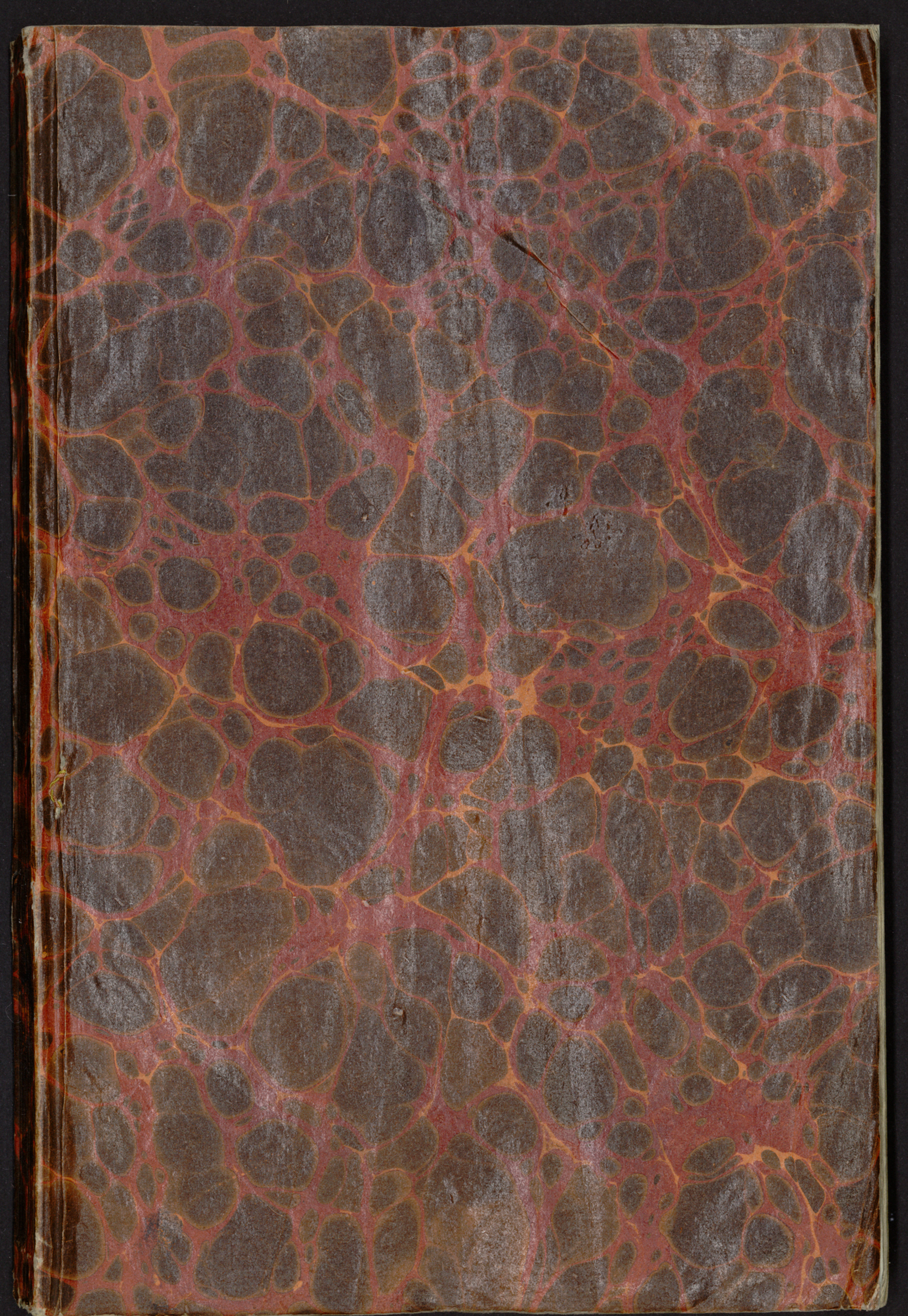

Tilforordnede

udi

den Kongelige Lands-Overret

samt

Hof- og Stads-Ret

i

Kjøbenhavn

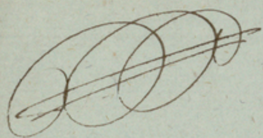
Giöre vitterligt: at Aar 1834 den 1ste December blev i denne Ret foretaget Sagen

Kongelig fransk Consul de la Roquette i Helsingöer

contra

Fransk Vice-Consul og Kjöbmand Bendixen i Thisted og Auditeur Birkefoged Jacob Baden Olrik i Helsingöer

Hvor da mødte for Ap-
pellanten, Justits-
raad og Høiesterets-
Advocat Salicath,
med Fuldmagt fra
Paulsen som frem-
lagde Stævning
og Indlæg med 11 Bi-
lage —

\# \#

Den fremlagte
Stævning med Paa-
tegning om Forkyndelse og Ind-
tegning er saalydende:

\#

Nr. 4. FR VI

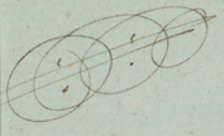
Fjerde Classe
til Documenter
efter
Schefler 1834 Falkenskjold
Stempelpapiirs Forordnin-
gens § 5 Litt. d.
42 Rigsbankskilling Sølv.

Tilforordnede
udi
den Kongelige Lands-Overrets samt Hof og
Stadsret i Kiøbenhavn

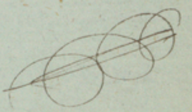

Giöre vitterligt: at for os haver an-
draget Kongelig fransk Consul
de la Roquette af Helsingöer hvorledes
han skal finde sig beföiet endnu
til at kjendes uefterrettelig
at være aldeles til Underkjendel-
se i Citatstilladelse og Foran-
dring at indstævne denne in Dom
afsagt under Helsingöers Gjæsteret
den 5te October sidstleden af Dom-
meren Auditeur og Byfoged
Jacob Baden Olrik i en Sag imel-
lem Appellanten paa den ene
og fransk Vicekonsul og Kjöbmand
J. C. Bendixen af Thisted paa den
anden Side betreffende Sidstnæv-
ntes urigtige Paastand om at til-
komme hos Appellanten nogle Pen-
ningers Beløb for Udgifter ved
forskjellige Haverie, han som Con-
sulens Agent har været beordret at
have tilsvaret med nemlig 68 Rbdlr 2 ₰ 4 ß
rede Sölv, 408 Rbdlr 4 ₰ 13 ß rede Sölv og
5 Rbdlr 3 ₰ 9 ß Repræsentationer med Agen-
tur, samt denne in af samme Byfoged

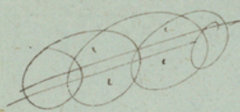
derefter under no den 6te October
paabegyndt Executions Forret-
ning afsagt Kjendelse m: v:
Thi som ved bemeldte Dom
saaledes er kjendt for Ret:
„ Indstevnte Kongelig fransk
Vice Consul de la Roquette bör
til Citanten, Kjöbmand F.
Bendixen i Thisted betale 477
Rbdlr 4 1ß rede Sölv samt 5 Rbdlr
3 ℳ 0ß Acceptationer, med
lovlige Renter 4 procto fra den
27de August d. A. til Betalingen
skeer samt dette Sögsmaals
Bekostninger skadesløse.
Det Idömte at udredes inden
3 Solemærker efter denne
Doms lovlige Forkyndelse, under
der Adfærd efter Loven"
Og som ved bemeldte Kjendelse
saaledes er eragtet
„ Denne Forretning tillægges
Fremme"
Saa vil Appellanten formente
og for os inden Retten at
formente Dom og Actebehandling

samt den paafølgende Executions-
Forretning og derunder afsagte
Kjendelse, under hvilke Retshand-
linger Dommeren har arrogeret Ju-
risdiction mellem Parterne,
istedetfor som incompetent eller
af andre Grunde at afvise Sa-
gen eller Begjeringen, skal vorde
annulleret og kjendt uefterrette-
lig eller uvedkommende, tilside-
sat og forandret og Appellanten
tillagt Ret og Løsning samt Er-
statning for Cost og Tidsspilde
eller Reparation hvorfor hos
alle Vedkommende, alt efter
nærmere Deduction og Paastand.
Thi indstævnes benævnte Under-
dommeren og Fogden, Auditeur
og Byfoged F. B. Olrik i Helsingøer
hermed at møde i den Kongelige
Lands Overret samt Hof- og
Stadsret, som holdes i Raad- og
Domhuset her i Staden Mandagen
den 1ste December førstkommende om
Formiddagen Klokken 9, sin afsagte
Dom og Kjendelse at tale og for-
svare, saavelsom indstævnes med

Indstævnte i forommelte Ind-
standere for hans brugte Retsbehand-
ling at stande til Rette. —
Som Forhandler ergaat og Lag-
mölder Stævnes til samme Ret, Tid
og Sted at møde, fremstilt Pro-
cürator og Kjøbmand F. C. Bendixen
i Thisted, for Documenter at see
irettelagte, Deductioner og Paa-
stand at anhøre og Dom at lide
for til Lagen selv i alle fornævn-
te Henseender med Omkostninger
at svare.
Ifølge Forordningen af
3. Juni 1796 gives ingen Forelæg-
gelse eller Laugdag —
Til Bekræftelse under Ret-
tens Segl og Justitssecretairens
Underskrift —
Kjøbenhavn den 18. October 1834
L. S.
Hoff
\# \#
Aar 1834 den 20de October Klokken

12¾ slet Eftermiddag have vi for-
kyndt forestaaende Kongelige
Lands Decrete samt Hof- og Stads-
rets-Stævning for S.T. Hr. Audi-
teur og Byfoged Olrik i egen Per-
son i sit Logement No 146 i Strandga-
den her i Byen og have forelæ-
set, derefter tilkjendegivet Ind-
stævnte, at efter Forordningen
af 3die Juni 1796 Forlaggelse og
Lavdag er afskaffet — Hvilket
hermed i Kraft af vore som
Kaldsmænd aflagte Eed under
vore Hænder og Segl bevidnes

Helsingöer datum ut supra

N. Fruerlund   Schwirtz
(L.S.)   (L.S.)

At Fruerlund og Schwirtz ere ed-
svorne Stævningsmænd i Helsing-
öer, attesteres hermed under min
Haand og Segl.

Helsingöers Byfoged Comptoir
den 20de October 1834.

F.B. Olrik
(L.S.)

Gebyhr §9 . . 40ß Sölv
20 proct. Afgift til
Justitsfondet . . 8 –
Tilsammen 48ß Sölv
Skriver Tre mark Sölv F.B. Olrik

Aar 1834 den 1ste November have vi
underskrevne edsvorne Stævnings-
mænd for Thisted Kjøbstad lovlig for-
kyndt denne Kongelige Lands Over-
samt Hof- og Stadsrets Stævning
paa Hr. Krigsassessor og Kjøbmand
F. C. Bendixens vegne i denne Stæ-
vnelse for Handelsbetjent Eber-
hardt, som derom begjæres at un-
derrette sin Principal ved sin
Hjemkomst. Hvilket herved i Kraft
af vores i sin Tid aflagte Eed
med Underskrifter og Forsegl-
inger bekræftes. —

Thisted ut supra

S. Agerholm (L.S.) Chr. Simonsen (L.S.)

At Søren Agerholm og Christen Simon-
sen ere edsvorne Stævnings-
vidner for Thisted Kjøbstad, atte-
steres.

Thisted Byfogedcontoir den
1ste November 1834.

Lysholt (L.S.)

Herfor betalt
Gebyr — 40 ß
20 Procent til Jus-
titsfondet — 8
Sum — 48 ß Sølv

[illegible] og otta [illegible]

Framlagt i den Kongelige Lands-Overret samt Hof- og Stadsret i Kjöbenhavn den 1ste December 1834.

Hoff

Det framlagte Indlag er saaledes lydende:

Promemoria!

Det som i närvarande sag, i hvilken jag har den Ära at möda för den Kongeliga Franska Consul i Danmark, de la Roquette i Helsingöer, förnämmelig blifver at undersöka og paakjende af den ärade Rät, är det Spörgsmaal, om ikke den fremmede Consuler efter särskil Traktater som Konventioner, in specie Kongl. Resolution af 25de April

1821 tilkommende Jurisdictions
Exemption eller Exterritorial-Ret, i-
henseende til deres Consular-For-
retninger, er krænket ved Un-
derdommerens Hr. Auditeur A-
riks Forhold med at antage og
paakiende en af Indstevnte Fransk
Vice-Consul Kiøbmand Bendixen
i Thisted mod Appellanten ved
Hassing Herreds Skifteret den 27de Au-
gust dette Aar anlagt Sag, saavel-
som ved at fremme en derefter
den 6te October afholdt Foged-For-
retning, hvilke Actshandlinger
tilsammen ved den udtagne Ap-
pellations-Stevning ere paa-
ankede til at kiendes uefterret-
telige at være. —
Det Kongelige danske Can-
cellie og Ministerii-Chefen for
det Udenlandske Departement ha-
ve saa aldeles bifaldet, at Appel-
lanten er beføiet til at beklage
sig over, at Underdommeren har
arrogeret en Jurisdiction, der ikke
tilkom hende i denne Sag, — at det
hierværende franske Ministerium

är tillbudet alla de Rättshjelps-
medlen til at annullera det
passerade som bevisades og hvilka
bestaa i hoslagte:

Litra A. Beneficium processus gratuiti
af 16de f. M:

Litra B. Bevillning til nya Dom-
mares Skrankegaelse af
samma Dato. —

Litra C. Afskrift til Retten om at
Appellanten maa fram-
ställa nya Indsigelser til
Saksöndaren, af samma Da-
to.

I Forbindelse herimed fram-
lägger jag foreløbigen:

Litra D. Sjöförklarings-Documenten, samt

Litra E. Fogdt. Forretningen af
6te October d. A:

För at meddela denna Sags
oprindeliga Anledning, maa
det vara mig tilladt at forudskick-
ka följande:

Det ungefär Forhold og de ungefär
Forhaaelser, hvori Appellanten og
Indstevnte nogensinde have staaet
i til hinanden, er: som Kjöbman-
ne i Danmark, i hvilken Egenskab

Appellanten hertil er indkommen og anerkjendt, residerende i Helsingøer og som fransk Vice Consul, i hvilken Qvalitet Kjøbmand Bendixen i Thisted er ansat og af de danske Autoriteter har været erkjendt (: Hof- og Stats-Cal. pag. 132:) — Dette Vice-Consulat beklædede Indstævnte for den nordlige Kyst af Jylland og stod i denne Egenskab ene og alene under Consulens Ordre i Henseende til alle Consulats Forretninger. — Han modtog ikke alene en almindelig Instruction, hvilken Indstævnte provoceres til at fremlægge, men Consulen ledede endog særskilt [illegible] hans Forretninger i Skibbruds Anliggender, saaledes som sædvanligt er mellem Agenten og Vice-Agenten — I denne sidste Egenskab som Vice-Consul nød han de saadanne tilkommende Immuniteter og Privilegier. — Den 7de November forrige Aar indstrandede det franske Skib Saint Adrien Capitain Savalle, kommende fra Gothenborg

og bestemt til Havre med en Lad-
ning Korn paa Fjaltring ved
Lemvig i Ringkjøbing Amt; men
da Vice-Consul Bendixen er boen-
de i Thisted maatte Capitainen
foreløbigen henvende sig til de
Personer, han traf paa og blandt
hvilke en Strandings-Commis-
sionair Nødskou oprettede Bjerg-
nings-Contract og foreløbi-
gen sørgede for det Bjergedes
Realisation m. v. — Saasnart
det franske Consulat i Helsingøer
blev vidende om dette Havarie,
paalagde det uopholdeligt Vice-Con-
sul Bendixen at begive sig til
Stedet og ved Hjelp af Autoriteter-
nes Assistance at sørge for Lad-
ningens, Skibets og Assurandeurer-
nes Tarv saaledes som det paalaa
ham som Vice-Consul og efter man-
ge Hindringer og Vanskeligheder
lykkedes det denne omsider
at entledige Nødskou, samt at gjøre
Consulær-Rettighederne gjelden-
de — Af de flere instructive
Breve, den franske Consul i denne

1

Anledning tilskrev hr Vice: Consul fremlegger jeg hosved Litra F af 17de September og Litra G af 10de December. — Skjøndt begges Indhold vel Retten kunde angaae alene det omhandlede Havarie og de Forholdsregler Vice Consulen har at iagttage, saavelsom Beklagelser over de Misbrug og Udgifter, der tidligere under Nødskous Commissionair Malkomhougs havde indsniget sig. Den sidstnævnte Skrivelse af 10de December er at mærke, fordi den i Slutningen indeholder den Periode, som baade Indstævnte og hans Sagfører maa antages at være misledede af i henseende til deres tagne Anlæg og som de derfor have paaberaabt dem i Underrets- Stevningen og v. Fogd- Forretningen, men begge Steder af en aabenbar Misforstaaelse. Det hedder nemlig i dette officielle Brev: som Consulen begjærer communiceret Skipperen Savalle med Underretning om at han billigen finder en Reise til den

15

Franske Marine-Ministeri
Indhold af Brevet, som af det öv-
rige fremgaar i denne Affaire"/
saaledes til Vice-Consulen:" Hvad
angaaer de Udlæg til Kogning og
Andet, som De har gjort til den-
ne Sags Cause, saa forfat derover
en nöiagtig Regning og De bör
ikke contrariere, at jo det Hele
bliver Dem godtgjort; jeg gjör mig
derfor ydermere personlig an-
svarlig." — Det er ikke andet
end Skade at ytre mig om
denne Periode, men jeg skal fort-
sætte min Recit af Sagens Histori-
ske Deel. —

Efter en vidtlöftig Corre-
spondance og da Havarie-Affai-
ren var tilende tilstillede Vice-
Consul Bendixen, Consul de la Ro-
quette specificerede Regning af 8de
Marts dette Aar, Litra H, underskre-
vet "F. C. Bendixen, Vice-Consul de
France" hvilken Underskrift lige-
ledes findes paa flere af de
vedhæftede Bilage. Denne Regning
indeholder en Total Betjeningssum af

Fartöiet hvilken ikke behøvede
andre Kommentarer end den, at de
der af Rabats og den bjergede
Ladnings Provenue end ikke kunde
dække de mangfoldige Gebyh-
rer, Procenter og Provisioner
og hvad alle de Afgifter hedde, hvor
for en strandet Mand kläines
gaaet til Prise, men der indeg
skulde tilkomme Vice Consulen
408 Rbdr 4 ß 13 B Tölr, hende man stærk
dette, rad uldalet viket at bjerga
af Skib og Ladning, og til hvilket
Resultat man nu behöfver at
gaa videre for at finde Grunden
end at hensyn til at Fartöiet
gik igjennem 2^ne Strandingscom-
missionairer, først hr Nödskou
og sedenere Vice Consulen, hr Skib-
mand Bendixen — Denne Regering
ansaa Consul de la Roquette det svi-
ende med sin Embedsværdighed at
foranstalte honoreret, förend han
havde forvisset sig om sammes Con-
lighed og Rigtighed. Alt for ikke at
paadrage Consulatet Censurer og Ir-
ettesættelser af den franske Regjering

Assuradeurerne og Ejerne. —
Foruden at tilkjendegive Ind-
stævnte sine Udsættelser baade mod
ham og Nødskou og flere Reg-
ninger og Procenter, tilføiede han,
med Hensyn til den Søgsmaal, det
Kongelige Danske Cancellie den
4de Junii dette Aar, saaledes som
fremlagte Gjenpart af hans Note
med derved fulgte Beregning
over Havariets Indtægter og Ud-
gifter og Observations Litra Ia & b
udviser, dog at han ikke som han
tabar i Erindring om Bendixens Reclamationer
paa Forhaand annoteret, fordi han-
ne ikke ressorterede under Cancel-
liet, da han var fransk Vicecon-
sul, men saasom Havariet i det
Hele findes opgjort i Bendixens
General Beregning, var det u-
muligt for Appellanten at foran-
stalte hans Krav berigtiget, før-
end han havde hørt Cancelliets
Mening om de tidligere af Nødskou
m. Fl. debiterede Udgifter. — Sid-
ligere havde han gjort Bendixen
specielle Udsættelser angaaende
til den beregnede Provision og

mangfoldige andre Sager, og
jeg lader følge sub 1 et Extract
af et Brev til mig om denne
Deel af Sagen der viser, at Ap-
pellanten, førend Skiær og Le-
gitimation indløb, havde ne-
gtet Regningens Betaling —
Saa den, da Appellanten
udbetalte Consulatets Erklæring, der
rimeligviis fordi det corresponde-
rede med Autoriteterne, ikke
endnu er indløbet, var det, at Ind-
stævnte personlig antog til Hel-
singøer, hvor dette blev betydet
ham at Consulen som mundtlig gjen-
tog sine Fordringer med flere
Sager og med Hensyn til den be-
regnede Saldos Anviisning erklæ-
rede, endnu ikke at kunne fore-
tage, førend Consulatets Skiær var
indløbet. Da var det, at Ind-
stævnte valgte ved Gjæsterets
Søgsmaal at ville forcere Betalin-
gen.
Forinden jeg nu gaaer over til
at fremstille det høist Urigtige
i dette Søgsmaal, bør jeg bemærke,

at om end enhver Vice-Consul
derefter kun har med sin Consul,
der har engageret ham til, at
have Tilsyn og Udlæg ved en Hava-
rie-Affaire, at gjøre, og det synes
at følge heraf nødvendig en Op-
[illegible], der nemlig skal dra-
ge Omsorg for at Vice-Consulens
Udlæg bliver ham [illegible], saa
mener dog enhver Vice-Consul, at,
naar et Havarie overstiger det
Bjergede Provenue, er det ikke Con-
sulen, som af egne Midler skal
betale saadant Overskud, men at
dette dækkes af Assuradeurerne eller
af det franske Ministerium —

En Consul har ingen [illegible] til at
betale sine Bjergere og Andre for-
dre mere, end Skib og Ladning
har indbragt. Den modus proce-
dendi som Vice-Consulen har at i-
agttage og hvis Udfald han, ligesaa-
saa som Consulen, naar denne har
med et Havarie at gjøre, maa
oppebie, er at Regningen tilstilles
det hervarende franske Ministeri-
um og af dette igjen det franske
Marine- og Handels-Ministerium

i Paris, der drager Omsorg for at Beløbet remitteres for igjen at dækkes af Assurancen. Hertil havde de la Roquette endnu ikke svaret og kunde ikke, fordi han førend han androg igjennem Gesandtskabet paa Saldoen, havde anseet det for pligt, igjennem Kautionist at erfare Regjeringens Mislighed — Da dette Foredrag var endnu ikke i August dette Aar vare indløbet, saa kunde der følgelig ikke være andraget paa Saldoens Betaling; man indrømmede man nu: Appellanten havde i Brevet af 10de December gjort sig personlig garant til Bendixen, og denne Indrømmelse som er det vigtigste Factum, Undervarlen har for sit [illegible] Søgemaal, bringer mig nu til at gjendrive den. —

Skrivelsen quaestionis indeholder det Udsagn: "De maae ikke paatvivle at de Udlæg, efter nøiagtig Regning, De har gjort til denne („Havarie“) Affaires Tarv, jo ville blive Dem godtgjorte, jeg gjør mig derfor ydermere [illegible]

personlig ansvarlig!! Hvilka Rättigheter indeholder denna Perioden for Bendixen og hvilka Förpligtelser for Consul de la Roquette? —

Naar Vice-Consulen sender sit Embeds-Forretninger og naar derfra en saadan Udleg-ning skal betales, saa veed han ogsaa at det paaligger Consulen at overbevise sig om Regnin-gens Rigtighed og Nöjagtighed og dette er endog i den ovenanförda Periode gjort til en Betingelse for Regningens betaling —

Naar det Pligt for Consulen at undersöga Regningens Nöjagtig-hed förend han indrog paa at an-vise Beløbet til Vice-Consulen, saa er det ogsaa dennes Pligt, at opgive den derover anstillede Undersögelse gjennem Vice-Consulatet.

Befindes eller befandtes Regnin-gen rigtig, saa er det en lige-frem Efterfölga, at Consulen ind-drager Beløbet og udbetaler Vice-Consulen samme. Er derimod det Modsatte Tilfældet, saa anser

Consulen det for Eligtskyldigt
at betale, og tilkjendegiver Vice-
Consulen hans Udeblivelse —
Har han Garantie nu ikke gjort
Vice Consulen, saa havde intet
andet Middel staaet ham aaben,
end at andrage Sagen for Ge-
sandtskabet og klaget over Consu-
len, fordi i en saadan Consulær
Affaire de danske Domstole efter
Cancelliets Circulaire af 12te
Mai 1821, ingen Jurisdiction have
og naar Klagerens Beskyldninger
om sit Garants Skyldighed da erkjend
tes, vilde den hervaerende Gesandt-
skab paalagt Consulen at foran-
stalte Vice Consulen betalt, el-
ler Gesandten selv vilde foranstal-
tet saadant. — Nu har derimod
Vice Consulen sprunget over alle
disse Formaliteter, og anlagt Sag
en Lit, da Fordringens Rigtighed
undersøgtes, men forend Under-
søgelsen var tilende, villet anti-
cipere Betalingen af en ikke er-
kjendt Regning ved privat Søgsmaal
At han nu heri har handlet ubeføiet

get, är, förutom af det Derom-
staaende, klart undanröjdt af
följande Grunder:

1, at Garantien är knytat til
<u>en nöjagtig Regning</u>, hvoraf föl-
jer, at Consulen i Helsingöer
om Udgifter i Sjölland med
rette berättigat til at söga
fornöden Betjening om de-
res Sjerlighet og Sammen-
sigter, alt i Henhold til de Ob-
servationer som ere gjorte
i Beilaget I, 6.

2, at saadan Undersögelse af
Regningen allerede da er-
ved var stipuleret mellem
Parterne, at Garantien er
indskrænket til de Udlæg, som
ere gjorte <u>dans l'intérêt de l'af-
faire</u>, hvoraf följer, at Consu-
len var berättiget til hvorom
at forvisse sig og dennes Rig-
hed har han derover hidtil
sörget paa at om Appellan-
tens Tilsagn endog, hvad jeg dog
ikke efter det Följande kan

— erkjende, gav umiddelbare
lig paa een Garantie for at
Pengebeløb, dette i et Sald
kun maatte indeholde Ud-
gifts Poster til Garantiesa-
gens Favør, hvilken Under-
søgelse ikke heller var fuldendt.
3, at den mereomhandlede Skri-
ft aabenbar kun indeholder
en personlig Ansvarlighed
for at Udgifterne skal blive
re rembourserede, hvoraf igjen
bør drages den paa det legale
Begreb om Garantie som en
simpel Indestaaelse grundede
høist vigtige Slutning, at Con-
sulens personlige Ansvarlig-
hed først da indtræder, naar
Garanten nægtes rembourseret —
&) Og det er vel at mærke, at
Consulen ikke tilsiger [illegible] Con-
sulen sin Cautionist, Indestaael-
se eller Ansvarlighed for Pen-
gebeløbet som saadant, men sin
Garantie for at det hele skal blive
af ham rembourseret. NB fra den

— det paalægger at betale
det. Heraf følger aa-
benbart, at i dette Tilfæl-
de var de la Roquette først-
de Anspaarlag til Skibs-Ren-
fal Rendiseen, naar Rem-
boursen indeholdes, man ikke
allerede paa en Tid, da denne
endnu ikke var begjært —
Vilde man forstaae Tilfæl-
det anderledes, saa maatte
man mod al Fornuft for-
tolke det, som en Vexelskyld-
ners Cautions, da det dog
aabenbar kun er en Seim-
gal Indgaaaelse, der først
erholder Skarksomhed og Gjel-
digheds, naar man maatte næg-
te at remboursere saadanne Ud-
læg, som vare gjorte til Havarie-
Sagens Tarv. — Anden Forplig-
telse kunde Consulen jo ikke
heller fornuftigviis og und-
erdanigen paatage sig —
han vidste at han letteligen
vilde erholde dekket enhver
lovlig og beviislig Udgift

til Havarisagens Tarv; han
siger til Vice-Consulen at
om denne Dokuments maa han
ikke tvivle, og for at beta-
ge ham enhver Tvivl, gjør
han sig personlig ansvarlig
for Remboursen. Men at
han blindt har, hvad enten
Udgifterne vare nødvendi-
ge, lovlige og til Havari-
sagens Tarv eller ikke, skulde
paatage sig en solidarisk
Forpligtelse, der uden fore-
gaaende Kjendelse af Mand-
skabet eller Assuradeurerne
kunde gjøres gjældende med
ham personlig, er der jo ik-
ke den ringeste Grund til
at antage. Statueret saaledes
at Bendixens Argument havde
støttet med at Vexel af 4000 rd
vilde man da, at Consulen,
uden foregaaende Kjendelse
skulde betale ham, uanseet
det var øiensynligt, at dette
Beløb ikke var til Sagens
Tarv? Kunde der iøvrigt,

— Hvad jeg ikke formaaer at
indsee, være nogen Tvivl
om Forstaaelsen af den Ga-
rantie som er aldeles selvstæn-
dige Indgaaelse, der først
indtrædes og betinges af
en foregaaende non-rem-
boursement, saa maatte den
Garant svare Debet personellement.
Det er nemlig utvivlsomt
at der paaligger enhver Cau-
tion som saadan den Forbind-
lighed, at drage Omsorg for,
at Skibs-Consulen erstattes
de Udlæg, han har beordret
ham at gjøre og som ikke
overskrider de Betin-
gelser, der ere fastsatte for
at de kunne dækkes — Appel-
lanten var saaledes i at-
svare Sold og efter Forhol-
dets Natur consulairement
garant — om jeg maa bruge
dette Udtryk — for at søge
Garant remboursered; dette
besørgede han ikke at søge sin
Skibs-Consul. For nu yder-

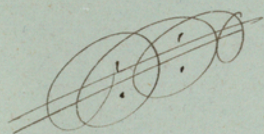
— mere at belægge Bendixen alle
Tab som at erholde hans lov-
lige Udlæg dækket, tilføjer
han hans personlige Garan-
tie herfor; det er at sige: Ik-
ke kan holde Dem til mig, naar
jeg ikke som Consul forskaffer
Dem deres Udlæg erstattede.
Men heraf følger, at Bendixen
ikke kan anticipere denne For-
pligtelse, førend de forudgaa-
ende Betingelser have været ind-
traadte, nemlig deels at det
er beviist, at Udgifterne ere
i Interesse af Havariesa-
gen, og deels at de [illegible]-
tet jere nøgtede remboursere-de
Følgelig, naar Consulen siger
til Bendixen: [illegible] at
mig anstillet, men endnu ikke
med Undersøgelse om Con-
torene i deres Regning [illegible]
have været til Vedkommende
[illegible], har jeg endnu ikke kun-
net forlange Beløbet rembour-
seret, men saasnart jeg har
erholdt Regningen undersøgt

— skal dette Forlangende i-
vertholtes — saa maa Bendixen
[illegible] lade sig nøie. Naar
[illegible] derefter var
fuldendt, havde [illegible] befundet
dans l'interêt de l'affaire, og da
Remboursementet nødvendig, saa
var det sket, men ogsaa søgt-
da, at gjøre Consulens person-
lige Ansvar gjeldende. —
Men til [illegible] sit man
endog antage, at Bendixen
kunde holde sig til de la Roquet-
te og saa uden paa dennes For-
pligtelse kunde fortolkes som
en principal eller hvad den er
subsidiair, saa kunde Tvisten
dog ei skee paa anden Maade
end ad den diplomatiske Vei, og
de danske Domstole kunde ikke
blande sig deri. Det er nem-
lig at mærke, at ethvert Brev og
Overeenskomst mellem Parter-
ne [illegible] mellem Consulen
og Vice-Consulen, at det Anlig-
gende, som fra Grunden [illegible] Be-
gyndelse til deres Ende omhandl.

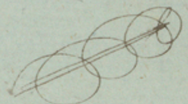
der, men ogsaa er at Consu-
lat-Anliggende, nemlig at
fransk Skibs Strandning og der-
med forbundne Forretninger,
og at om end og Consulen i at
saadant har givet sin Vice-Con-
sul en ydermere Garantie end
den, de franske Love indeholde,
saa ophører saadan Behørd intet Be-
klæb at være et Vice-Consulen
som saadan af sin Consul givet
Tilsagn — Det paaligger Vice-
Consulen ligesaavel som Con-
sulen at conservere de franske
Agenters Jurisdictions Exemp-
tion og han kan følgelig ikke i at Con-
sulat-Anliggende recurrere til de
danske Love og Domstoles Assi-
stence uden man maa anklage Consulen
for sine vitte Foresatte, Ministe-
ren her eller Marine-Ministe-
ren i Paris. Den 3de § i Consul-
lets Circulaire af 12te Mai 1821
bestemmer udtrykkelig, at de i
deres Consulat Forretninger ikke
skulle være Landets Jurisdiction

undergivne; naar der derpaa
sel. Udskrivelse herfra omhandles
deres particuliere her i Landet ind-
gaaede Contracter og Forplig-
telser, saa er det indlysende, at
den franske Consuls og Vice-Con-
suls Correspondence om deres
fælles Consulats-Forretninger, ikke
som saadanne ere at betragte, men
som henhørende til den 1ste Passus
i § 3, saa at mellemværende 2 Per-
soner kan ingen Sag om deres
gjensidige Forpligtelser, om de
endog personlig forbinde dem til
hinanden, anhængiggjøres ved
de danske Domstole — Har Vice-
Consulen altsaa et Anbrin-
gende som dette, der er pure con-
sularisk, at tale til sin Consul,
den være af hvad Natur den
være vil, saa maa han gjøre sin
Ret gjeldende gjennem det her-
værende Gesandtskab. En anden
Sag turde det været, om Bendixen
ikke havde været fransk Vice-
Consul, men alene, som Kjøbmand
i Thisted været engageret af den

franske Consul i Helsingöer til
som Commissionair at have cill-
fär ved Strandingen; saa vilde
den 2:a frågan i 3:e § af Circulair-
et varit användelig paa hans-
Jag skal forsvare denne Betragtning
med baade Lovene og Lagens Natur.
Naar nemlig Consul Roquette til
sin Vice-Consul i et franskt Land-
rie Anliggende gjör sig personlig
ansvarlig for at Vice-Consul-
len skal erholde sine Udlæg betalte,
hvilken Contract altsaa finder
Sted mellem 2 franske Agenter
om at fuldbyrde Embeds-Anliggender,
saa är det, som om Contracten
var sluttet under de franske Love,
ja som om den var sluttet i selve
Frankrig. Thi begge parterne i
deres Embede og angaaende
deres Forpligtelser til hinanden
ere og alene for de franske Au-
toriteter eller Domstole. Derved
forstaaes nemlig den Exterritoriali-
tets Ret, som Folkeretten tillæg-
ger Consuler og fremmede Agenter

og ligesom den er antaget i det oftnævnte Circulaire § 3 i første Stykke, saaledes vil Retten finde den i Rescriptet af 8de April 1771, samt i den Reciprocitets Ret, der gjelder for vore Consuler og udtrykkelig hjemledes i Forordningen af 4de August 1824 § 4. — Men den franske Retten har saa tydeligt fastslaaet og fuldstændigt fastsat det Princip, at fremmede Consuler, angaaende deres Embeds-Pligter og Forretninger, hvilke dog især fremtræde tydeligt mellem 2 franske Agenter, i hvilken Sagsøger ved Handels Domstole, at jeg kun behøver at henvise til Rettens egen Act i den juridisk Arkiv No 16 indførte Dom Præmisser pag 80, 83, 88, conf med No 18 pag 118–119, at der aldeles ingen Tvivl er om, at baade Loven og Praxis har etableret den Grundsætning, at en Strid mellem 2de franske eller fremmede Consuler om deres gjen-

sidige Rettigheder og Pligter
i et Consular-Anliggende ei kan
admitteres ved vore Domstole —
Naar det saaledes maa erkjendes
utvivlsomt, at Indstevnte Vice-
Consul Bendixen baade efter de i
specielle Lovbestemmelser til
enhver Tid og efter Naturen af
den ved den omhandlede Skrivelse
lovede Subsidiaire Garantie ligeledes
til enhver Tid & var uberettiget til
at søgsøge sin Consul for at [illegible]
hans Rettighed ikke endnu var eller
kunde være prøvet ~~og~~ hans
Remboursement endnu ikke er be-
gjört dækket, saa maa det forun-
dre Retten, at denne Sag [illegible]
[illegible] har nydt Fremme; dog vil
det forundre meget mindre, naar
jeg gjør opmærksom paa hvilke
Demarches Indstevnte, der skal vel
have indseet, at han qva Viceconsul
ei har kunnet optræde ved de
danske Domstole mod sin Consul,
har foretaget for at skjule sin egent-
lige Qualitet — Til dette [illegible]
vil Retten af Litra D pag 1 og 2 erfare

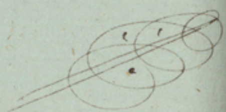
at han 1, har supprimeret sit Exe-
qvatur af Vice-Consul og alene
benævnt i Egenskab af "Kjøbmand
Bendixen i Thisted, som Agent i Hel-
singöer", samt i Stevningen an-
ført, at "han som Kjøbmand Ben-
dixen i Thisted havde været an-
modet at före Tilsynet m. v." iste-
det for, at han, Sandheden tro, bur-
de have benævnt sig som Kongelig fransk
Vice-Consul og udgaaet, at han
som saadan havde været beordret
af Consulen, sin nærmeste Fore-
satte at före dette Tilsyn; 2 der-
næst at han, uagtet nærværende
sammenholdt med den af mig sub
Litra A fremlagte originale
Regning, der er undertegnet
F. C. Bendixen "Vice-Consul de France"
har produceret en Documentsextract,
hvori disse Udtryk: "Vice-Consul
de France" ere udeladte Litra D pag 7
og 9 og hvorved han altsaa har søgt
at holde Underdommeren i Uvi-
denhed om hans Consulats-Post, skjul-
tet han rimeligviis med saameget
större Dristighed kunde gjöre, som

hav af de la Roquettes egen Mund
bekiendt, at denne ikke erkiendte Un-
derdommerens Jurisdiction og
ei vilde møde. — Indtil da
kunde altsaa Dommeren tildeels
være i Tvivlsmaal og hvorvel ved
hine Omstændigheder som ved
det i Stevningen D pag 3 anførte
assertum om Indstævntes personlige Forpligtelse at tilsvare og
udrede Skibbet, hvilket er den
3die Usandhed, staaer i den Forme-
ning, at Cancellie Circulairet
af 3die 5 kunde være an-
vendelig paa denne Sag. Man
denne Tvivlsmaal burde nu heller
være længere end til da; thi fra
det Øieblik de la Roquettes Protest
udi det pag 5 indførte Brev an-
kom, maatte Underdommeren
der meget vel forstaaer Fransk,
dog være forsigtigere — Kunde
nu min Modpart har raabe-
raabe Sig, at et fransk Brev er
lige godt som intet Brev og at Dom-
merens Kundskab til dette Sprog
ei kommer i Betragtning, hvorvel-

som at Documenter i fremmede
Sprog uden vedföiet Oversættel-
se er et Nül i vor Procedüre,
saa maa han tilgive mig, at jeg
erklærer disse Argümenter, stil-
let Procürator Nyborg pag 6 har
brugt, for Sant i dette Specielle
og lignende Tilfælde. Thi for det
förste kan Dommeren af Omstän-
gen see, at det er den franske
Consül i Helsingöer, som er Sagvolde-
ren, allerede dette og Dommerens
Kundskab til Gesandtskabets og Consü-
lernes Exterritorial-Ret, samt Til
at disse i flere Tilfælde respecte-
res af vore Love, bör opfordre
Dommeren til ikke at sætte denne
Sag i Classe med en Sag mellem
2de andre fremmede eller fremmed
Sprog talende Undersaatter. Saa-
vist som den Kongelige franske
Consül kün taler og er berettiget (!)
til kün at tale fransk, saa
latterlig og übeföiet vilde den
Sagstand være, at han intet
skal forstaae eller læse eller
skrive Dansk — Foruden at Dom-

mænd saaledes ikke kunde fa-
ae ladet Consülen forkyndt en
dansk Stævning, uden at paa-
legge Citanten tillige at lade
en Oversættelse deraf medföl-
ge og en Copie af denne efterna-
gel, var det tillige hans Pligt,
naar Indstevnte er fransk Con-
sül, at paalegge Citanten först
at documentere Rigtigheden af
den Udlægelse, som gjör at
Sögemaal admissible mod den fran-
ske Consül, förend han anholdt
Stævning indlagt, hvilket Dom-
mere ikke har gjort, idet den
paabenraabte personlige For-
pligtelse, som Bendixen har holdt
den i Stævningen, end ikke er
fremkommet, og dernæst var
det ligeledes hans Pligt, naar
han ikke vil vedgaae sin egen
Kundskab til det franske Sprog
hvorom han har tiet og hvorom
han först i Promemorien har yt-
tret sig derhen, at der til at
fransk Brev intet Kundskab kunde

tages, at paalægge den Citant,
som stævner den franske Consul,
at lade en Tolk møde i Retten
for det Tilfælde, at Indstævnte
maatte gjøre Erindringer i sit
Modersmaal. At domfælde
en fransk Gesandt eller Consul,
fordi denne protesterer i sit
Modersmaal, ved at sige, at dette
Sprog forstaaes ikke, er jo en Lat-
terlighed, der ikke kan bestaae ved
Siden af deres erkjendte Karac-
rettighed her i Landet som Agenter.
Min Indvending vil dog vel
ikke, for at jeg skal bringe et
lignende Exempel, være saadan Ar-
gumentation, dersom en kunde
formaae Fogden her i Staden at
vende sig følgelig til den fran-
ske Minister, for at foretage en
Arrestforretning og baade
Fogden og Argumentanten, fordi
Ministeren protesterede af alle
Kræfter paa fransk, erklærede, at
der intet Hensyn kunde tages paa
Protesten, som gjort i et Sprog, Fog-
den intet ikke kjendte eller var

rigtig at handle. Hvor altsaa
den Sagsøgte eller en Requisitus
befinder sig i en offentlig og
erkjendt Stilling som Fremmed
i hvilken det ikke er hans Pligt
at forstaae Landets Sprog, der har
Dommeren, som Pligt og for at
undgaae Klage for Stadkommen-
de, at iagttage, baade at Citan-
gelsen for en retlig Forhold-
gelse oversættes for ham og at sæd-
vanlig han, som Citanten med en
Tolk kunne komme til Kundskab
om de mulige Forhandlinger. – Det-
te er især Tilfældet i Staternes
diplomatiske gjensidige Forhold,
thi hvad der gjelder om de over-
ordentlige Ambassadeurer gjel-
der ogsaa om Consuler i deres Con-
sulære Anliggender; begge Dele
ere Undtagelser fra Lovens almin-
delige Bestemmelser om Forum,
og jeg skulde derfor neppe be-
tvivle at den ærede Ret, saafremt
en Sagsøger producerede en Stævning
hvorefter den kongelige franske
Minister var indstævnet til at møde

i Retten, og hvoraf en Gjenpart i det danske Sprog var afleveret i det franske Gesandtskabs Hôtel, vil de saa Grunde af Loven 1-4-30, som Underdommeren har paaberaabt sig, dømme den franske Minister til at betale Kagat i et Anliggende hvor ikke blot Parternes Qvalitet, men ogsaa Beskaffenheden af det sagsøgte Sagen tydelig beviser nok af at være et ministerielt Anliggende, saaledes som de har sagsøgte Regjeringer efter endog et flygtigt Blik naar sig at angaae Consular-Forretninger —

Appellantens Sag var derfor hverken af Bendixen eller af Dommeren at betragte for intet, men burde meget mere ved sit Indhold provocere Underdommeren til Varsomhed (: Rescript 9de April 1756 og 21de Juli 1758:) da det deri gjentages, at Indstævnte (: eller for Sø- og Retternes Vedkommende:) var Consular-Agent og at han der-i Dommen fradrøvet fra Functiones i

denna Egenskab og fra hans Embedes Udövelse hvorfor Consulen protesterar mod Dommerens Jurisdiction i dette Anliggende.

Idet [illegible] Procurator Nyborg derfor pag 6 protesterer mod den franske Consuls franskhed og ved at undskrenke sig til at framlegge de paastemte Regninger, ikke beviser det at Bendixen i Regningen paaberaabte factum, at det var en personlig Gjeld, havde det været Dommerens Pligt, at afvise Sagen alene paa den Grund, at Citanten ikke havde bevist, at den franske Consul som saadan forlerede for hans Forum. Forunden dessa Irregulariteter ved Dommaselet om dessa 408 Rdlr 4 ß 12 ß, forbands Bendixen underdarar den, at han i samma tag gjorde 2de andra Consular-Forholdande, hvorpaa Decret af 10de December i al Tid aldrig ikke var anvendeligt, og hvorom ingen Garantie existerar idet han tillige vilde havde Consulen ved

Som Tilbøjelighed at betale sig
68 Spd 2 ₰ 4 ß r. S. Hädrörande fra
et andet af Hans som Vice-Con-
sul besörgete Consular-Anliggen-
der, nemlig Udførsel med Kran-
dringen af Skibet L'aimable Adèle
og en Regning for Porto for
Correspondencen med sin Consul,
om hvilke samtlige Fordringer
gälde, förutan alt hvad jag har
anfört om dem förr, ändtvidare
det, at deras Gjenstand ere sid-
ne Consular-Anliggender mellan
Consulen og Vice-Consulen, og kun
kan indtales for fremmede Autori-
teter.

Men ovanpå det vill jag ligen
indse at Spørgsmaalet om Bendixen
som Vice-Consul tilkom et mindre
Belöb forsåvidt er at undersö-
ket, som det aldrig har varit Con-
sulens Mening at fortvedige
Indtomente eller forhale Betalin-
gen af hans retmessiga Tilgodo-
kommande, men da Consulen
er meget samvittighedsfuld Mand
der ugjerne vil exponere sine Lands-

mend for større Tab, med at hi-
varie nødvendig fører med
sig, og han i dette Regninger
ingen Grund har til at rose un-
der de danske Agenters Egen-
nyttighed eller Local-Autorita-
ternes Omsorg, eller sine Vice-
Consuls Raad, vil han ingjerne uden
foregaaende Undersøgelse om
det Fornødnes Lovmæssighed give
dette sin Sanction som Consul,
hvilket netop skeer ved at han an-
drager paa Remboursen, som da
ufortøvet paafølger, fordi det
forudsættes, at han som Consul har
undersøgt Udleggene og anseet
dem nødvendige og gavnlige. —
Men Spørgsmaalet i Dagen dreier
sig mere om, hvorvidt han i sine
Consuler-Forhold til de ham un-
derordnede franske Embedsmænd
skal ved de danske Domstoles Mel-
lemkomst hindres i at paalægge
sin Nations Love derved, at han
i de Vice-Consulerne paalagte
Forretninger skal bringes til at
fravige de Former, der ere absolut
nødvendige, for at undgaa ubilligt

faren for Rhederne og Assuradeurer. — Det er følgelig en arrogatio jurisdictionis, hvorom der er Spørgsmaal, saaledes som i Stevningen er antydet, og hvorved Underdommeren har indtrængt sig i at mellem 2de franske Agenter her i Landet bestaaende Forhold og deres deraf flydende Afgjørelse, hvilken Arrogation det franske Ministerium ikke kan eller vil admittere.

Naar nu Underdommeren derfor har været incompetent til at antage Stevningen, fremme og paakjende Sagen, uden at undersøge, om der var casserat noget mellem Parterne, hvorpaa Circulairets Bestemmelser om hans Gerichtsbarkeit var anvendelige, saavist fortjener hans Dom at kjendes uefterrettelig —

Imidlertid lod sig dog i alt Fald sige noget, naar Underdommeren havde ladet sig forelægge og undersøgt den af Bendixen i Stev-

ningen usandfærdigen paabe-
raabte umiddelbare Forslag-
telse af Consulen "til respondé-
gen at betale det Paafordrede";
thi i saa Fald var det ikkun en
Meenings-Forskjellighed om
Fortolkningen af Decret af 10de
December f: A: men ikke engang
dette har Underdommeren
gjort, idet han, uden at indlade
sig herpaa, maa antages paa
den franske Consuls Udeblivelse
og paa den franske Consuls frem-
ste Protest mod hans Jurisdic-
tion, som han og Bendixen vare
enige om ingen Notice at tage
af, at anvende en contestatio litis
affirmativa, som om det var en Sag
mellem 2de af Landets egne Under-
saatter — Uden at han imidler-
tid har anført noget udtrykkeligt
herom i Dommen, har han dog paa-
beraabt sig 1-4-30, som om denne
Artikel kunde være anvendelig
paa et Søgsmaal, der anlægges mod
Personer, der i visse Tilfælde lega-
liter ere undtagne fra at møde

for Landets Domstole og saa at
sige ere legale – exterritoriale –
Det er derfor ikke godt be-
vandt med Argumentet i Premis-
serne, naar Underdommeren si-
ger derpaa, at en Consul ifølge
Circulairet af 12te Mai 1821 er Lan-
dets Jurisdiction undergivet
i Henseende til det i Landet ind-
gaaede Contracter, fordi han har
forsømt baade at undersøge Con-
trahenternes Embeds-Forhold til
hinanden og det Anliggende, som
gav Anledning til Fordringen,
eftersom han, ifald han havde
undersøgt dette, vilde være
kommet til Kundskab af den
1ste Passus i Circulairet, hvor det
hedder, "at de i deres Consulat-
Forretninger ikke skulde være
Landets Jurisdiction undergiv-
ne!"

Da nu engang denne Dom
var afsagt, var det, som en Conse-
quents deraf, intet Under, at Under-
dommeren, der ikke kunde under-
kjende eller kjende tilstrækkelig

sin egen Dom, ogsaa maatte til-
fede dens Exigibilitet, og det hjelp
intet, at Procurator Jacobi for
Appellanten i Executions-For-
retningen Litra E pag 8 paa den sk-
fremsatte de tidligere fremsatte
Protester, der ogsaa gjentoges paa
de Tilsigelser pag 9, jeg har frem-
ført, ligesaaledes som at han
reserverede Appellantens Ret i
Anledning af den hans ved Exe-
cutions-Forretningen paaførte
Tort og Creditspilde, hvorfor
han har gjort alle Vedkommende
ansvarlig, i Dommeren afsagde
ligefuldt i Medfør af Dommen
sin Kjendelse om Executionens
Fremme, og hvis ikke den Dom-
fældte franske Consul havde stil-
let Handelshuset Chapmans Selv-
skyldner-Caution for det Skete,
dog under Forbeholdenhed af at ap-
pellere Dommen og Kjendelsen, saa
vilde man faaet at see, at der hos
den franske Consul vilde været
gjort Execution for hans Bød-
Løsøre Fordrings Tilhørende

fra Udlæg for Havariet og Assurandeurerne af 2de strandede Skibe, hvis Havarie endnu ikke var opgjort, men undersøgte og hvilke Udlæg det enten ikke eller i et Fald for det ene Skib kun da paalaae Consulen at dække, naar det først var vel gjort at de baade vare til Havariet at bære og de ikke af rette Vedkommende bleve dækkede, skjøndt man om ingen af disse Betingelsers Indtrædelse endnu kunde have Kundskab og skjøndt selv den subsidiaire Forpligtelse vi kunde indlade os i Retten.

Det er ikke uden Grund, naar jeg bemærker, at disse 2de fra Commerce Side ikke vel overlagte Retshandlinger under andre Omstændigheder kunde have andre Følger; thi det maatte dog i ethvert Tilfælde ansees saare betænkeligt, at sammenføje den franske Consul med Cautionen for et Skrav, der saa tydeligt som dette angav sig som hidrørende fra Com-

sulat-Affairer og hvis Kredi-
tor blev sagt Dommeren at være
fransk Agent. Det er nemlig
en Selvfølge, at naar en i Kjøb-
stæderne værende Kjøbmand la-
der sig beskikke til fransk Vice-
Konsul og som saadan anerkjendes af
Regjeringen her, saa ophører han
godvillig i sine Forholde til Lov-
[illegible] at sortere under de danske
Domstole, og det indsees ikke heller,
at et fransk Skibs Havaries Op-
gjørelse, — forsaavidt angaaer
det Mellemværende, som opstaaer
mellem den franske Vice-Kon-
sul og Konsulen, — har noget med
Domstolene at gjøre, naar det
maa indrømmes, at det stadfund-
ne Engagement afsluttes mellem
2de franske Embedsmænd, at For-
dringen vedkommer franske Re-
dere, franske Assurandeurer og det
franske Marine- og Handels-De-
partement, der ved sine Konsular-
Agenter, de være Konsuler eller
Vice-Konsuler her i Landet be-
sørge slige Forretninger og Un-

leggende indførte — Skjøndt
Ansvaret for den Molest, der
paaløber er vedersfaret Consul
de la Rogiette især maa regnskabs-
Indstevnte kan Underdom-
men dog ei fritages for at
deeltage deri; thi vel er det
Indstevnte, som ved at hjemle-
søge eller ved at fordølge sin
Consulat-Stilling og producere
Regninger i en anden Qvalitet
end den han burde tilstillet Con-
sulen, har bevirket Skildfædel-
sen for Dommeren; men denne
havde ingen Midler til at und-
drage sig for denne Snare, og jeg
maa derfor rette min Paastand
mod den Dygge i Henhold til den
udlagne Revalutions-Beregning.
Ud der for de Indstevnte
Regninger for 68 Rbd 2 ₰ 4 ß S. og
5 Rbd 3 ₰ 9 ß Repræsentationer ikke
kunde være Tale om Betaling til
Indstevnte, uden at den Skade, han
som Vice-Consul maa udstaae
for at erholde dorlige Udlæg godt-
gjorde, nemlig den, der gjælder om

dvolige Garantie og Consulat-Ud-
gifter Debiturs i Almindelighed,
hed, fra Skibscommande i Frank-
rig, uden at Consulen er pligtig
at betale saadanne forinden Rem-
boursindlöber — og da der om-
de 408 Rbd 4ℳ 13ß i S. endnu vare saa-
vor Spörgsmaal og Undersögelse,
deels om de ere hidrörende fra
"depenses faites dans l'interêt de l'af-
faire" og deels om de i dette Tilfælde
maatte vegtes remboursede, forinden
der kan blive Tale om Appellan-
tens Subsidiaire men desuagtet paa
anden Maade indtalende Garantie,
saa skal jeg indskrænke Procedu-
ren til Incompetents-Questionen,
idet, naar Spörgsmaalet om at
Dommeren m. v. hindres uafstaaet-
telig, tager til Fölge, fortörinden
tallelig paa deres fodrængige Con-
suler, Skib ikke komme til at
berigtige deres Mellemværende,
mod Skibet jeg imidlertid paa
Appellantens Vegne i alle Maa-
der reservere baade de Indsigel-
ser, der ere tilstillede Consulatet,

som dem, der allerede er Anled-
ning til. — Det er ogsaa iöi-
nefaldende, at det större eller
mindre Krav ikke fremsat
er den franske Regjerings, som
de vedkommende Assurandeurers
Sag, men naar Dispüt derom op-
staaer. Hvad der derimod er
den franske Regjerings Sag, er at
conservere for dens Consuler
en ubehindret Udövelse af deres
Consular Forretninger, uden i
disse at overvinckes af Domme,
der ikke ere eller kunne være af-
sagte efter de Love, som gjelde
for deres Embedsmænd og for de
Forretningsgrene hvortil disse
ere ansatte. Tilfældet er i
Forhold aldeles det samme, som om
Dispüte opstod mellem den fran-
ske Minister og den franske Con-
sul og denne skulde paakjendes
af danske Domstole, hvis Incompe-
tents i deslige Tilfælde er indly-
sende.

Næst at bemerke at Hr. Procu-
rator Haagen, som har tilkjendegi-

ret mig at skulle møde for Ind-
stævnte Vice-Consul Bendixen
har vedtaget paa dennes Vegne at
modtage de 2de fremlagte Bevil-
linger uden Forkyndelse, skal
jeg under udtrykkelig Reserva-
tion af Appellantens Ret til
enhver Indsigelse i Realiteten,
saafremt der med Formodning
derom kan blive Spørgsmaal, paa-
staae og sætte i Rette:
At den indankede Gjæste-
rets-Dom samt den derefter
begyndte Executions Forret-
ning og afsagte Kjendelse
bør uefterrettelige at være,
hvormed denne Sag principa-
liter aldeles og in subsidium
som for tidligt anlagt, bør af-
vises fra de danske Domsto-
le. Saa bør og Indstævnte Vice-
Consul Bendixen af Fristed in
solidum med Underdomme-
ren Auditeur Olrik til Appel-
lanten i Reparation for den
paabegyndte Executions-Forret-
ning og den Skade derved til-

förende Sort og Creditfor-
de betale saameget, som
enten Retten, eller uvillige
Mænd maatte skjønne rime-
lige, samt begjærede in
solidum denne ~~forc~~ Ind-
kaldninger for Værneretten
med noget [illegible].
Naar jeg derimod har gjort
den subsidiaire Paastand om Af-
visning af Sagen som for tid-
ligt anlagt, er det kun for
[illegible] at forekomme for Appellan-
ten, fordi jeg aldeles maa refe-
rere mig til hvad jeg har an-
fört i Indlægget om at [illegible] an-
[illegible] min subsidiair Garan-
tie for en [illegible] til en Reise-
tie for en [illegible] til en [illegible]
[illegible] er at indtale ved Lan-
dets Domstole.
I Henhold hertil har jeg den
under Reservation at indla-
de Sagen. —
Kiøbenhavn den 1ste December 1834.
Ærbødigst
Salicath.

Hermed [illegible] og Dag. Attest. —

2

Til
den Kongelige Lands-
Overret samt Hof-
og Stadsret i Kjøben-
havn —

Framlagt i den
Kongelige Lands-
overret samt Hof-
og Stadsret i Kjø-
benhavn den 1st De-
cember 1834.

Hoff

Det under Litra
A framlagte Bi-
lag er saaledes ly-
dende:

Wi Frederik den Siette
af Guds Naade Konge
til Danmark de Ven-
ders og Gothers Hertug
til Slesvig, Holsteen
Stormarn, Ditmarsken
Lauenborg og Olden-
borg
Gjøre vitterligt: at Vi, efter

derom allerunderdanigst gjorte
Ansøgning og Begjæring, aller-
naadigst have forundt Os elske-
lige Jean Bernard Marie Alexandre
Dezos de la Roquette Kongelig fransk
Consul i Vor Kjøbstad Helsingøer
i Vort Land Sjælland, fri Proces
til for 2den Instants at paaanke
saavel den ved bemeldte Kjøbstads
Skifteret under 1ste dennes afsagte
Dom i Sagen anlagt imod ham af
Kjøbmand F. C. Bendixen i Vor
Kjøbstad Thisted udi Vort Land
Nørre Jylland betreffende en
Fordring efter Regning over
Bjergelønninger m. m. i Anled-
ning af de indstrandede Skibe
Skonnerten l'aimable Adele, og
Briggen St. Adrien som en efter
berørte Dom den 6te næstefter afholdt
Søgadforretning [?] og den derunder
afsagte Kjendelse.
Givet i Vor Kongelige Re-
sidentsstad Kjøbenhavn den 16de October
1834.
Under Vort Kongelige Segl
L. S.

Efter Hans Kongelige Maiestæts
allernaadigste Befaling
Stemann
Ørsted Lange. Hansen. Bentzen.

Wilse

Beneficium processus gratuiti for
Kongelig Fransk Consul i
Helsingöer J. B. M. D. de la Ro-
gette. —

Fremlagt i den
Kongelige Lands-
Overret samt Hof-
og Stadsret i Kjö-
benhavn den 1ste Decem-
ber 1835 —
Hoff

Det under Litra
R fremlagte Bi-
lag er saalydende:

Wi Frederik den Sjette
af Guds Naade Konge
til Danmark, de Ven-
ders og Gothers, Hertug

til Norge, Holsteen, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg

Gjøre vitterligt: At Vi efter de Os foredragne Omstændigheder allernaadigst have bevilget og tilladt, saa og hermed bevilge og tillade: at de Brave og Dannemænd som de Ærlige Jean Bernard Marie Alexandre Dezos de la Roquette, Kongelig fransk Consul i Vor Kjøbstad Helsingøer, udi Vort Land Sjelland til den eenellem Side paa den ene og Kjøbmand F. C. Bendixen i Vor Kjøbstad Thisted udi Vort Land Nørre Jylland paa den anden Side nærværende ved Gjæsteretten i Vor Kjøbstad Helsingøer værende Sag, angaaende Indstævntes Fordring efter Regning over Udbetalinger m. m. i Anledning af de indstrandede Skibe, Skonnerten l'aimable Adele og Briggen St. Adrien, deres Bjergning kan gaae og skulle ikke tilføres for andre Retter have været i Rette lagte eller ere i de ... Retter

indfødte, maae for bemeldte
Ret fremlægges og til Skadeshandel-
faae antages. — Forbydende Al-
le og Enhver, imod det som foran-
staaer, hinder at gjøre —
Givet i Vor Kongelige Resi-
dentsstad Kjøbenhavn den 16de October
1834.

Under Vort Kongelige Segl.

L. S.

Efter Hans Kongelige Maiestæts
allernaadigste Befaling —
Stemann

Lange Hansen Bentzen

Bevilling til at fremlægge nogle [Wilse]
Breve og Documenter for
Kongelig fransk Consul
I. B. M. A. D. de la Roquette —

Sammkast i den
Kongelige Lands-
Over samt Hof-
og Stadsret i
Kjøbenhavn den 1ste

61

December 1834

Hoff

Det under Litra A fremlagte Bevilling er saaledes lydende:

Gjenpart

Frederik den Sjette
af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig Holsteen, Stormarn Ditmarsken Lauenborg og Oldenborg

V: Vor synderlige Bevaagenhed!
Vi give Eder hermed tilkjende, at Vi efter de Os foredragne Omstændigheder allernaadigst ville have bevilget, at de Ægtefolk Jean Bernard Marie Alexandre Dezos de la Roquette, Kongelig fransk

Consul i Vor Kiøbstad Helsingøer
udi Vort Land Sjælland i en
imellem Ham paa den ene og
Kiøbmand J. C. Bendixen i Vor Kiøb-
stad Thisted udi Vort Land Nørre
Jylland paa den anden Side ver-
serende for Vor Lands Over- samt
Hof- og Stadsret indanhængig Sag
angaaende Sidstnævntes Fordring
efter Regning over Buxer-
inger m. m. i Anledning af
de indstrandede Skibe, Komman-
tin l'aimable Adele og Briggen
St. Adrien, maae fremsette Indsi-
gelser og Paastande, samt at dis-
se, og den i Sagen afsigende
Dom maa tages under Paakjen-
delse, uagtet at de ikke ere
fremkomne i 1ste Instants. —
Dermed skeer Vor Villie —
Befalende Eder Gud. Skre-
vet i Vor Kongelige Residents-
stad Kiøbenhavn den 16de October 1834.

Efter Hans Kongelige
Majestæts allernaadigste Be-
faling

Stemann Ørsted Lange. Hansen Bentzen

Wilsø

Til
Den Kongeliga Lands Over-
samt Hof- og Stadsret angaaende
at Fransk Consul i Helsingöer de
la Roquette maa for 2den Instants
framkomme med nye Indsigelser
og Paastande.

= =

Comparantens Rigtighed bekræf-
tes
Justits Contoiret i den Kongeli-
ge Lands Overret samt Hof- og
Stadsret i Kjöbenhavn den 15de Oc-
tober 1834 —

= =

Framlagt i den
Kongeliga Lands-
Overret samt Hof-
og Stadsret i
Kjöbenhavn den 16de
October 1834
Hoff

= =

Det under Litra
D framlagte Bilag,
som er Underret-
tens Domsact i nær-
værende Sag, indehol-

der, med fölger denne
Act, forsynet med
Rettens Paategning.
Men i bemeldte
Underretsact indfør-
te Domsconclusion
er saaledes lydende:

"Thi kjendes for Ret
Indstevnte Kongelig fransk
Consul de la Roquette bör til
Citanten, Kjöbmand F. C. Ben-
dixen i Thisted betale 477 Rbdlr
1 ℳ 1 ß rede Sölv, samt 5 Rbdlr 3 ℳ 9 ß
Representationer med lovlige
Renter 4 pro cento fra den 27de
August d. A: til Betalingsdag,
samt dette Søgsmaals Omkost-
ninger skadesløst —
Det Idömte at udredes inden
3de Solemærker efter denne Doms
lovlige Forkyndelse under Ad-
færd efter Loven.
Olrik." —

Og under Litra

E. F. G. H. I a og K fram-
lagte i Indlægget spe-
cificerede Bilage,
udelades, men føl-
ge denne Akt forsy-
nede med Rettens
Paategning. —

Den i Bilaget Li-
tra E indførte under
nærværende Sag
paaankede Forret-
ning er saaledes
lydende:

"Thi eragtes

" Denne Forretning tillægges
" Fremme.

J. B. Olrik"

Det under Litra
I c framlagte Bi-
lag er saaledes
lydende:

Et Brev fra Consul de la
Roquette til Justitsraad Salicath
forekommer:

I intet Tilfælde kan man foretage Noget med Garantien, førend man har taget Forholdsregler mod den principale Skyldner.

Hr. Bendixen har vel præsenteret Consulen Regningerne, underskrevne af benævnte Bendixen i Egenskab af Vice-Consul, Consular-Agent. Men har Consulen anerkjendt dem for rigtige og nødvendige: har han ikke derimod protesteret mod dem? og har Bendixen gjort Indsigelse for det franske Gouvernement i Anledning af Consulens Protestation? Og det er først efter disse Forholdsregler, at han kunde søge Garantien.

Consulen har foreholdt sin Agent Bendixen, at han har indeholdt 2 Provisioner, den ene 4 og den anden 2 % og at han har overladt Forretningen til Hr. Nødskou.

Har Consulen ikke for Bendixen anket over disse Indeholdelser? Har han ikke anket over, at denne fra den 23de November 1833 til den 10de Januar 1834 har ført til Regning mere end 68 Rbd for Reiseudgifter.

ninger til Lands og Vands, uagtet Byfoged Gundelach i Lemvigh spi dennes Svar til Amtmanden over Ringkjøbing Amt, dateret den 9de Marts 1834, forsikkrer at Forretningen skal[?] skete[?] i hele denne Tid, og at Bendixen ikke har udrettet noget, hvilket iøvrigt stemmer[?] med denne Correspondance, der sædvanlig er dateret fra Thisted — Og hvad har Bendixen svaret, da Consulen lod ham læse Copien af Hr. Gundelachs Brev, som var bleven meddeelt benævnte Consul af Hr. de Krabbe, og anmodede ham om at gjendrive Indholdet af samme?

Har Consulen ikke anmodet Hr. Bendixen om at gjøre[?] Regnskab over Anvendelsen af 308 Rbdlr som han den 3die Marts har modtaget af Nødskov, og har han kunnet aflægge det?

Consulen havde udtrykkelig forbudt Bendixen at befatte[?] sig med nogen Regning med Nødskov eller nogen Anden, idet han har skrevet ham til 10 forskjellige Gange og erind-

blandt den 21de December 1833, at
hvis han gik udenfor sin Instruc-
tion, saa paadrog han sig
stort Ansvar og har Bendixen ikke
paadraget sig dette Ansvar ved
formelig at overtræde Consulens
Instructioner og Ordrer ved at be-
rigtige og underskrive Nödskous
Regninger, uagtet han söger
at retfærdiggjöre sig med den Und-
skyld, at han har taget den fornöd-
ne Reservation, med Hensyn til
Regningernes og Beregningernes
Rigtighed; men det var ham ud-
trykkelig og under Straf af at
paadrage sig Ansvar, forbudt
at underskrive og berigtige Noget
som Vice-Consul —
Fremdeles har han tilladt fore-
tage andre Betalinger, förend
han har gjort Andragende derom,
uagtet det formelig og under Straf
af at paadrage sig Ansvar var ham
forbudt? —
Bendixens Regninger vare ikke
forfaldne og betalbare, da han
fremstod for Dommeren Olrik —
Da Consulen underrettede ved en

følgende nöiagtig Undersögelse
af det almindelige Regnskab over
Forretningen havde opdaget man-
ge Feil og ubevisne Indeholdel-
ser, paa Grund af hvilke han troe-
de ved Mellemkomst af det frem-
ste Gesandtskab i Kjöbenhavn, at
burde tilstille dette danske Consul-
lat en Skrivelse, dateret 12te Juni
1834, for at erholde Belysning
og bestemmelse angaaende nogle
punkter i Fordringen om Ge-
bührer og Kost og Tvang for samme,
og da Consulatet endnu ikke havde
givet noget svar uagtet Fordringen
af Montebello flere Gange havde
erindret derom, var det umu-
ligt for Consulen ikke alene at
betale Beløbet af de af Bendixen
fordrede Summer, men endog blot
at bestemme dette Beløb og berig-
tige hans Regning —

Hvis der end var Tale om
at anlægge Sag mod Garanten, i den
Betydning, man vil tillægge denne,
saa vilde det dog endnu ikke have
været Tid at benytte Garantien, efter-
di den principale Skyldner

/: det franske Gouvernement :/ endnu
ikke var ind med og ikke kunde
tvinges til at betale. —

Og endelig er [illegible] uvis om
Garantie for de Udgifter, der ere
medgaaede til Fordeel for Sagen,
og det vil dog af det allerede Frem-
förte vorre let at see, at Alt hvad
Bendixen har udbetalt ikke har
været til Fordeel for Sagen, for
hvis Afgjörelse hans Mellemkomst
tvertimod snarere har været skade-
lig end gavnlig —

Fremlagt i den
Kongelige Lands
Overret samt Hof-
og Stadsret i Kjö-
benhavn den 1ste De-
cember 1834.

Hoff

For Indstævnte
möder Procura-
tor Haagen ved Fuld-
mægtig Holm Senior,
som under Assistance
begjerede 14 Dage.

ge Anstand

Den begjerte Anstand blev af Retten bevilget —

Aar 1834 den 15de December.

Procurator Haagen mødte med Fuldmægtig Holm Senior, og udbad at fremlægge Beneficium og derved i hans Følge han tillagde her i Sagen given Møde for Auditeur og Byfoged Ulrik, begjærede 14 Dages Anstand paa Grund af Sagens Vidtløftighed —

Det fremlagte Beneficium er saalydende:

Vi Frederik den Sjette af Guds Naade Konge til Danmark de Venders og Gothers

Hertug til Slesvig, Hol-
steen, Stormarn, Dit-
marsken, Lauenborg
og Oldenborg
Gjøre vitterligt: At Vi efter
de Os allerunderdanigst fore-
dragne Omstændigheder, aller-
naadigst have forundt Os Elskeli-
ge Candidatus Olrik, Byefoged i
Vor Kjøbstad Helsingøer i Vort
Land Sjælland for sit Vedkom-
mende frie Proces for 2de Instantser
i en dertil indstævnet Sag imel-
lem Kjøbmand F. C. Bendixen af
Vor Kjøbstad Thisted i Vort Land
Nörre Jylland og Kongelig fransk
Consul Os Elskelige Jean B. M. A.
Dezos de la Roquette af Helsingöer, be-
træffende Förstnævntes Fordring
efter Regning over Undsætnin-
ger m. M. i Anledning af de ind-
strandede Skibe Kommerce l'aima-
ble Adele og Briggen St Adrien m. M.
Givet i Vor Kongelige Residents-
stad Kjøbenhavn den 9de December 1835
Under Vort Kongelige Segl
L. S.

Efter Hans Kongelige Maje-
stæts allernaadigste Befaling
Stemann

Ørsted Larsen Lange Hansen
Wilse

Beneficium processus gratuiti for
Auditeur Olrik, Byfoged i
Helsingøer

=#= =#=

Fremlagt i den
Kongelige Lands-
Overret samt Hof-
og Stadsret i
Kjøbenhavn den 15de
December 1834.
Hoff

=#= =#=

Den fremlagte
Ordre er saaledes
lydende:

=#= =#=

Procurator Haagen bliver
herved beskikket til paa Grund af
det Auditeur og Byfoged Olrik
allernaadigst forundte beneficium
processus gratuiti, som herhos føl-
ger in originali — at varetage

hans Søn under en her for Ret-
ten indstævnet Sag emellem
Kjøbmand F. C. Bendixen og Kon-
gelig fransk Consul Jean B. All.
A. Dezos de la Roquette, betreffen-
de Søgsmaalets Fordring efter
Regning over Bjergelønninger-
ne m. m. i Anledning af de
indstrandede Skibe, Skonnerten
l'aimable Adele og Briggen St Adrien,
m. m.

Naar Sagen her ved Retten
er paadømt, meddeles Auditeur
og Byfoged Olrik en Udskrift af
Dommen.

Justits Contoiret i den Kongelige
og Lands Overret samt Hof- og
Stadsret i Kjøbenhavn den 12te De-
cember 1834.

Efter Rettens Anord-
ning
Hoff

Fremlagt i den
Kongelige Lands
Overret samt Hof-
og Stadsret i
Kjøbenhavn den

15de December 1834.
Hoff

Justitsraad og Höiesterets-Advocat Salicath mödte ved Fuldmægtig Poulsen og reproducerede det Fornödne —

Den begjærte Anstand bliver af Retten bevilget —

Aar 1834 den 22de December

Procurator Haagen mödte ved Fuldmægtig Holm senior, som begjærede 8 Dages Anstand da han formedelst Commissions-Forretninger ikke har kunnet faae sit Tilsvar færdigt —

Justitsraad og Höiesterets-Advocat Salicath mödte ved Fuldmægtig Poulsen og reproducerede det

Forenødnes —

Retten udsatte
Sagen til den 5te Ja-
nuar nestkommende
Aar.

Aar 1835 den 5te Januar

Procurator Haa-
gen mødte med Fuld-
mægtig Holm Senior,
som fremlagde Ind-
læg med 9 Bilage —

Det fremlagte
Indlæg er saaledes
lydende:

No 4. Aar 1835 — Fjerde Klasse
Schiffler 1835 Falkenskjold — til Documenter efter Stempelforordningens
§ 5 litr d.
42 Rigsbankskilling Sølv —

Promemoria!

Det jeg i nærværende Sag skal
tage til Gjenmæle imod Citanten
den franske Consul De la Roquettes Ind-

bey af 1ste December forrige Aar-
er det ikke blot som Indstevnte
Skibsmand Bendixens Vegne jeg
skal møde, men der er tillige ved
Stiftamts Ordre af 12te samme Maa-
ned — hvilken jeg forhen har havt
den Ære at fremlægge under No 1
tilligemed det dertil hørende Be-
neficium processus gratuiti sub No 2 —
paalagt mig at forsvare [illegible]
vor Byfoged, Auditeur Olrik, i-
mod Angreb man har gjort paa
ham formedelst hans den 1ste October
forrige Aar i nærværende Sag
afsagte Dom og den ved samme
paabegyndte Execution den 6te sam-
me Maaned af ham bragte Tvan-
gangsmaade. —
Hvorvel min ærede Stadera-
nte Procurateur har for Retten
forundmelig kunnet gaae ud paa
at bestride de danske Domstoles Com-
petence til at afgjøre den foreligg-
gende Retstvist og altsaa i alt væ-
sentligt falder sammen med de
Grunde hvorved man har søgt at
drage Underdommeren til Ansvar

for at have gjendømt samme, saa-
troer jeg dog at det vil bidrage
til Sagens Oplysning strengt at
skille begge Questioner fra hinanden.
Naar jeg altsaa her nærmest vil
behandle Actionens Competenceforhold
gaa, er det Spørgsmaal, om den
indførte Underrets-Dom, saaledes
som jeg haaber at skulle godtgjøre,
er rigtig og retfærdig, eller
om den, saaledes som min Mod-
part har formeent, ikke blot er
saa urigtig, at den maa tilside-
sættes og forandres, men endog
saa uretfærdig, at Dommeren der-
for bør drages til Ansvar —
Det maa være mig tilladt
med faa Ord at recapitulere
hvad der for Underretten er pas-
seret. En Kjøbmand fra Jylland,
der som Reisende opholdt sig paa
Helsingøer, anlægger imod en der
bosat Mand en Gjesteretssag paa
Grund af en Fordring, han har
imod denne — Uagtet nu i alle
Maader lovlig udtaget Stevning
er forkyndt for Debitor, udebliver
dog denne den Dag Sagen falder i-

rette; denne Kjendelse derfor
overeensstemmende med 1-4-30
paakjendt efter fremlagte Bevi-
ser og Omstændigheder, og saadan
efter Domhaverens Begjærende for-
anstaltet angaaende Sag den Dom-
fældte, hvilken Forretning dog
ikke effectueres, da Impetran-
ten erklærer at ville appellere
Sagen og for det Idømte Beløb stil-
ler tilbørlig Sikkerhed — Et-
hvert denne Fremgangsmaade er
aldeles overeensstemmende
med Forordningen, vil ogsaa En-
hver indrømme og der maa alt-
saa kunne existere ganske særlige
Omstændigheder, hvis den ikke der-
imod skal kunne ansees for
ugyldig — En saadan har man
Skadesvært ogsaa her for Retten
aabenbart seet, idet han umid-
delig paastaaer som Kongelig
fransk Consul i en Sag, som denne,
ikke at staae under de danske Dom-
stoles Myndighed +
Det lader til, som om ... Consu-
len i Begyndelsen har staaet i den

Formening, at denne Qvalitet
aldeles skulde fria ham over de
danske Domstoles Jurisdiction.
At den af min Underagent under
Litra D fremlagte Underretsact
(pag 11 og 12) vil det nemlig sees,
at da Helsingörs nærværende Over-
retsmand paa Dommerens
befaling vilde indkalde ham til
at paahøre Dom i den med ham
reiste Sag, denne da ikke blot har
negtet at ville paahøre Indkal-
delsen eller modtage en Copie af
samme, men endog har erklæret,
at da han var fransk Consul hav-
de de Intet med ham at gjøre;
ja han har endog, hvad der — for
saa han at anvende et Udtryk,
min Underagent meget übeföiet
bruger om Dommeren — ikke synes
at være vel overlagt, nemlig at
begge hævne paa Aktens Vandebind,
og saa godt som at kaste dem paa
Døren. Med hensyn til en saa-
dan Opførsel maa jeg overlade
det til Andre at bedømme, — quant
à la forme, si les convenances ont été,
et quant au fond si une semblable con-

dicte etait permise — /: conf. Litra D
pag 5 og 6 :/ Det torde dog ikke væ-
re vanskeligt at paavise Exem-
pler, at lignende Fornærmel-
ser mod Statens Agenter — begaa-
ede af fremmede Diplomater —
ere blevne betragtede og behand-
lede som Brud paa Folkeretten,
og — begaaede af selve Statens
Borgere — som strafværdige og
forfulgte — Dog har vedkommende
denne Sendebudsgjerning og kun for-
saavidt den oplyser Lieutenantens Ad-
færdsel om ~~sagen~~ sit Forhold til
de danske Autoriteter — Senere
synes Hans Begreber imidlertid
at være berigtigede; thi under
Examinationsforretningen har han
ikke søgt at gjøre en saadan almin-
delig Exemtionsret gjeldende /: Litra
E pag 8 og 9 :/ og i sit her for Retten
fremlagte Indlæg af 1ste denne Maa-
ned paaberaaber han sig kun en
Territorialitetsret i Henseende
til Consulatsforretninger —
Det er altsaa af min Mod-
part selv erkjendt hvad der ogsaa
klart følger af de danske Love

Erkjende, at fremmede Consuler ordentligviis sortere under de danske Domstole og at der kun undtagelsesviis — i enkelte Sager — er tilstaaet dem en Exemtion fra den almindelige Jurisdiction.

Forholdet imellem Regel og Undtagelse vil jeg senere nærmere komme til at omtale; paa dette Sted maa det være nok, at det erkjendes som almindelig Regel, at fremmede Magters Consuler, — in casu altsaa og Citanten — er Danmarks Love og dets Domstole undergivne. Ordinarium præsumitur, donec contrarium probetur, og Domstolene ere derfor hverken forpligtede eller endog kun berettigede til ex officio at undersøge og paakjende det Spørgsmaal om en foreliggende Sags særlige Beskaffenhed skulde kunne unddrage Domstolenes i Almindelighed constaterede og i Særdeleshed ikke modsagte Competence — Jeg vil derfor ikke tale om, at det i nærværende Sag endog har-

de varit omöjligt för den und-
sporrade Underdomaren at anstäl-
la en sådan Undersökning, då
der under Sakens Drift stå intet
framkommit, som kunde leda till
en sådan Förmodning. Haar
man Skadevart idaligen hen-
ter Argumenter og Exempler fra
Domstolarnes Forhold till främmande
Gesandter, så ovarsvar han, at
dessa Forhold er aldeles forskjel-
lig fra Consulernes: thi Hine
ere nemlig i Almindelighed og
i alla Sager undtagne vore Ret-
ters Autoritet. Ordinarium præ-
sumetur, donec contrarium probetur;
hvo der derfor indskrænker den
for nogen danske Domstol hvor gjör
nemlig Gjenstand paa noget, som lig-
ger udenfor den almindelige
Regel, og det er da naturligt,
at Domstolene ikke kunne til-
stede det uden i Forveien at have
forvisset sig om dets Tilladelig-
hed — Med Consulerne er Forhol-
det derimod ligge omvendt, og
man Skadevart bestandige Paa-

Mistilliden af begge er derfor
meget vildledende.
Af de samme Grunde, som her
ere anførte med Hensyn til
Stævneren, kan det heller ikke
paalægges Sagsøgeren at bevise sin
Berettigelse, d. e. at godtgjøre,
at den Sag, han vil anlægge mod en
Consul ikke hører til dem, der ere
undtagne fra Domstolenes Juris-
diction. Thi ikke blot vilde
dette være at bevise for et non
factum, men tillige at bevise
for et reent factum, men tillige
at bevise for Anvendeligheden
af den almindelige Regel. Ef-
ter vor Civilprocesses Grundsæt-
ninger vilde Domstolenes Com-
petence først da ansees for omtvi-
stet, naar den af en af Parterne
er bleven bestridt; saalænge den
derimod er uimodsagt, maa den
ansees for erkjendt, og om at bevise
kan der altsaa ikke blive Tale.
Man, som ovenfor viist, vilde
en pinlig Undersøgelse af Domstolens
Competence i nærværende Tilfælde

ikke engang være tilstrækkelig
til at paavelte min Mandant
Beviset for samme, men saa-
den Protest kunde ikke tages for
gyldigst, forinden Rigtigheden
af de Facta var beviist, paa hvil-
ke den støtter sig.

Med det Anførte formener
jeg at have godtgjort, at det ikke
kunde tilkomme, end sige paaligge
den indstevnte Underretsdommer,
proprio motu at undersøge sin
Competence og at det heller ikke var-
den min Mandant at føre no-
get Beviis for samme, især da
den ikke af hans Modpart var
bleven benegtet; og endelig at
fra hans Side en Benegtelse kun
da kunde have nogen Virkning,
naar Rigtigheden af sammes
Grunde vare godtgjorte. Intet
af alt dette har Citanten gjort.

Vel har min Modpart paa-
beraabt sig at Over Citanten har
tiltraadt Dommeren; men denne
forsikkrer har sikkert handlet al-
deles rigtigt ved ikke at tage aller-

mindste Notits af samme. Især
vilde han have handlet eftertænk-
sigt, om det omtalte Sprog end
havde været skrevet i Landets
nyt Sprog; thi en [illegible]
Communication kan aldrig træ-
de i Stedet for de af Loven fore-
skrevne, til bestemte Former knyt-
tede Retshandlinger. Man hør-
til kommer endnu, at det er
skrevet i et fremmed Sprog, som
ingen Dommer er forpligtet til
at kjende; og skulde den under væ-
rende Sag indstevnte Dommer end
tilfældigviis have forstaaet sam-
me, saa følger deraf endnu ikke
at ogsaa alle Parterne gjorde det.
Det maa ogsaa erindres, at
forsaavidt det franske Sprog ikke
kan have Doctrin for noget Sprog
i Norden, — og f. Ex. et tydsk
eller svensk Indlæg vilde sik-
kert selv bringe den ovede Ret til
Hvilken jeg har taler i Forlegen-
hed — og at dettes Værdighed for-
drer, at Enhver der vil henvende
sig til samme, taler dens Sprog —

Har Dommeren begaaet nogen Forseelse med Dommerembedet, da bestaaer den kun deri, at han har indlemmet i Akten en Skrivelse, der er Akten uvedkommende; men at han ikke desuagtet har behandlet Sagen, som om det ikke var til, deri har han opfyldt sin Pligt, og lærer her vor civile Proces og Haandhævelsen af Aktens Værdighed paalagde ham mod Dommerens Arrogance.

Forsaavidt man videregaaende vil have, at Dommeren skulde have bygget sin Dom paa denne Skrivelse, maa han altsaa betragte den som et Indlæg. Nu er det vistnok usædvanligt, at Indlæg hos os skrives paa Dansk, stiles til Dommeren og ikke til Akten, bringes til hans Bopæl og ikke til Thinget, overleveres paa en Tid, da ingen Ret holdes, og af en Person, om hvilken det ikke er godtgjort, at han er berettiget til for Andre at gaae i Rette; men alt dette vil jeg at Øieblikket lade være upaatalt —

Derimod formener jeg, at det, hvis det skal betragtes saaledes, i alt Fald efter Forordningen 3e December 1828 § 5 l. B. burde være skrevet paa stemplet Papiir og jeg maa altsaa henstille det til den ærede Ret, hvorvidt den vil finde sig foranlediget til forsaavidt at forbeholde Kongens Kasse Ret.

Der er altsaa ikke gjort nogen Indsigelse imod Rettens Competence, men siger Indsigelsens Grund bevises. Tvertimod maa Lieutenanten, der, uagtet han var lovlig stævnet, er udebleven fra Underretten, antages derved at have indrømmet hans Competence, men ligesaa selve Søgsmaalet og Dommeren maatte altsaa gjøre Dom efter Stævningen. Men den Dom han som Dommer havde feldet kunde han som Foged ikke underkjende. De Indsigelser som ved Executionsforretningen Procurator Jacobi fremsatte paa Lieutenantens Vegne, kunne,

da de angreb selve Dommeren
ikke komme i Betragtning, li-
gesom Fogden i det af Citanten
hans Underskrift forsynede pro-
testant ikke kunde see andet
end en Tilkjendegivelse af at
han var skrattende og altsaa re-
nuncierede paa den Sætning:
hæreticis fides non servanda. Sæl-
kan vi derfor heller ikke finde
iblandt hans her for Retten frem-
satte Udsagelser. Fogden kunde
altsaa med Anmærkningens Vil-
lie ikke standse Executionen ef-
ter den ved Forretningen frem-
lagte lovlige Dom, at det ikke
demonstreret skete, var Sagen forud
der tilveiebragtes Forlig mellem
Parterne. —
Jeg troer saaledes at have
godtgjort, at den ved Underrets-
dommens Afsigelse og Executionen
brugte Fremgangsmaade i en-
hver Henseende er lovlig. Forsaa-
vidt jeg skal forsvare den ind-
stevnte Dommer, Auditeur Olrik,
er dermed min Opgave opfyldt;

den vilde ogsaa være det for
Kjøbmand Bendixens Regning, hvis
Citanten ikke havde erholdt Be-
villing til nye Documenters
Fremlæggelse og nye Indsigelsers
Fremsættelse. Forsaavidt
man Modparten havde vel søgt
at bevise, paa at vedkommende
Autoriteter have erkjendt Ci-
tantens Beføielse til at beklage
sig over Underrets-Dommen,
saa maa jeg protestere imod
at tillægge diplomatiske Certi-
ficater en saadan Betydenhed,
ligesom dette i alt Fald er Sagen
aldeles uvedkommende. Derimod
er rigtignok Sagen derved re-
stitueret in integrum, og da nu
som Følge deraf er skeet, hvad
der ved Underretten var for-
sømt, at der nemlig for selve
Retten er fremsat en udtrykke-
lig Exception med samme Con-
clusion, saa vil denne Exceptions
Gyldighed nu blive at undersøge.
De Grunde, hvorpaa man Mod-
parten støtter sin Indsigelse ere

vil ikke fyldestgjørende, men
viist dog saameget, at han selv er-
kjender Rigtigheden af mine o-
venfor fremsatte Paastande. At
Beviisbyrden paahviler ham. —
Saaledes kommer de dog til at
bevise noget. —
Min Modparts Argu-
mentation gaaer da ud paa, at
det under denne Sag omtvistede
Mellemværende maa betragtes
som et Consulatanliggende, hvil-
ket ved Resolution af 8de April 1771,
bekjendtgjort ved Canc. Prom.
af 13de samme Maaned og Circula-
gen af Forordningen 4de August
1824 § 4 — hvilken Forrestan in-
gentaaing beviser for det nu-
værende Tilfælde- og Canc. Pro. af
12te Mai 1821 § 3, ere inddragne under
danske Consulers Jurisdiction.
At det er et Consulatanliggende,
det vil han bevise deraf,
at den vedkommende Con-
sulen og Viceconsulen og er
foranlediget ved Strandingen
af et fransk Skib, eftersom Undersøgelsen

af de deraf foranledigede Forretninger paaligger Consulen i Embedsmedfør. —

Hvad det første angaaer, da gjør denne Omstændighed, hvor megen Vægt man Vedkommende end synes at tillægge den, ikke det allermindste til Sagen; thi saameget er dog klart, at man ikke kan tillægge Begrebet om Consulatsager, saa stor Begrænd-ning, for alt kommer an- en saadan Udstrækning, at det skulde omfatte alle Sager, der angaaer Consuler. Da der Lovgivning ingen almindelige Regler giver for hvilke Sager der henhøre til denne Cathegorie, maa det være rigtigst at betragte det nærværende Tilfælde i sin concrete Eiendommelighed, og især at tage Hensyn til, hvorledes Parterne selv maa antages at have anseet samme. Jeg meddeler derfor af Actstykkerne [illegible] til Indsendelse de Steder, der nærmest betegner deres Par-

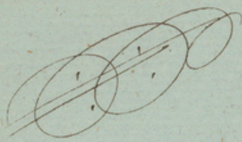
sönlige Forhold og opfordrer
min Rederiagent at erklære,
om han vil erkjende den af mig
her meddeelte Vanskjöttelse
for rigtig, ligesom jeg og for
ikke at foranvoldesage Sagen unød-
vendigt Ophold og for ikke at paa-
føre ham overflødige Bekostnin-
ger, herved erklærer, at jeg
tager de af ham gjorte Vanskjöt-
telser for fyldest. —

Under 25de Junii 1833 skriver Sälan
til min Mandant: "Jeg beder
Dem uforbeholdent at begive Dem
her til Rodet, hvor Skibet er
strandet, for i mit Navn at over-
tage Bestyrelsen af Bjergningen"
/: No 3 :/ — og under 4de Junii samme
Aar: "Jeg indseer ikke Nødvendig-
heden af idetmindste for nær-
værende Øieblik at aabne Dem en
Credit paa Kjøbenhavn, fordi de
Provisioner, De vil erholde, vil
holde Dem skadesløs for de Udgifter,
De kunde komme til at gjøre, og
som derimod ere sikkrede ved
de reddede Varer etc" /: No 4 :/ —

og under 17de August samme Aar,
"Naarsnart Sværme eller Oprø-
rerne fremstille sig, de
skal De som min Repræsentant
undersøge deres Rettigheder (s. No 5.)
og under 10de December samme Aar,
"Det tilkommer Dem at afforde de
Skyldnere, der i første Tilfælde ik-
kunne have gjort nogle Udlæg. Reg-
ning over disse Forskud, jeg vil
de tilbagebetale Dem, naar De
først har sendt mig Regningar-
ne tillægende deres Bemærknin-
ger" (s. No 6.) og under 17de December
samme Aar "Det er i mit Navn,
at De skal tage hele Affæren ind-
der Deres Bestyrelse .... Istad
Deres Udgifter og Fordringer an-
gaaer, da ville de blive betalte
af de vedtagne Gjenstandes Udbyt-
te, saasnart De har sendt mig de-
res detaillerede Nota (s. No 7.) — og
under 21de December samme Aar "Ila
maa følge ikke blot med Iver, men
ogsaa med Economie foretagen (s. No 8.)
og under 25de Januar 1834: "Med Hen-
syn til de Summer, der skulle

udbetales til Capitainen, kan
paaberaabe han .... Captain
Savalle skal udstede dem to adskil-
te Qvitteringer .... De fo-
rer derfor alle de Penge paa
Regningen, som De har udgivet
e Skorte for Penge der ere skyl-
dige i denne Affaire, enten til
dem eller til Captain Savalle
(Litr. No 9.) og under 8de Februar samme
Aar: "Captain Savalle skriver
mig, at De .... ikke har be-
talt ham Beløbet af hans Hyre-
og Reise-Penge, som jeg har be-
stemt ......" (Litr. No 10.) — og endelig
under 22de Februar samme Aar: "Med
Hensyn til Captainens Reise og Lo-
gi under hans Ophold i Tjaldring
formoder jeg, at der har været op-
rettet en fornuftig Contract ...
og der maa de betales efter Da-
genes Antal (Litr. No 11.)

Jeg har med Flid ikke ved
nogen Slags Commentar villet af-
brydt den Række, hvori jeg har an-
holdt Cred. [illegible] de tilstedende Capta-

hans hele Reklamerende er
opført med Lieutenants egen Bod.
Jeg troer heller ikke at det
egentlig trænger til nogen Com-
mentar; thi det forekommer mig
aldeles indlysende, at om end
Lieutenants Stilling som Consul
for ham har været Motivet til
at blande sig i Hvalrosfangen, det-
te dog ikke kan betragtes som en
Consulatssag, naar han overdrager
til en Anden, hvem han har ud-
valgt og som han betragter og
behandler som sin Agent eller Man-
datarius, i hans Navn, som hans
Repræsentant, o. dsl. ikke blot at
udføre en Mængde tidsspildende
og besværlige Forretninger, men
endogsaa at udbetale Summer, som
han selv har bestemt. Naar de Ud-
læg og Udbetalinger, som min Man-
dant har foretaget efter Lieuten-
ants Ordre, ikke for ham skulde be-
grunde en Ret til at tilbagefordre
dem af den Mand, efter hvis An-
modning og paa hvis Ord og Tilsvar

han har foretaget samme, da maat-
te han dog nødvendigen have havt
en [illegible]; men at han af
egne Midler skulde bære Udgif-
ter, han efter en Kundens An-
modning har foretaget, uden der-
ved at erholde en personlig For-
deel paa den, for hvem, i hvis
Navn og paa hvis Vegne han har
gjort det, dertil indsees ikke no-
gen lovlig Retsgrund; Endvidere
er det heller ikke faldet Tiltalte
ind at ville unddrage sig den
Forpligtelse at erstatte de Udlæg,
han har formaaet en Anden at
gjøre i hans Navn. Han siger
saaledes at han for Øieblikket
ikke indseer Nødvendigheden af
at aabne Indskriverne nogen Kre-
dit, og indrømmer saaledes at
hvis det var nødvendigt, d. v. s. hvis
Vandringsmændene skulde ikke
strække til for at dække dens Ud-
gifter, det da havde været hans,
Tiltaltes, Pligt enten ved at over-
lade rede Penge eller ved Laab-
nelse af en Kredit at forsyne

en bestemte Midlerne til
at opfylde de Commissionar og
Ordres, han gav denne. Som
Consulatsaig kan hun betragtes
hvad der angaaer selve Embedsfö-
relsen, men dertil kan Detaldraig
vigeres, naar den kun for de A-
Andre gjör fornödige Penge ud-
betalinger. For Consulen er
det magtaa Embedssaig at föda
alle Krigsfangene, der strande paa
den danske Kyst og han har da
nimaligen en offentlig Kasse
til sin Disposition eller et alt
Bald stor Letthed i at erholde de
nödvendige Penge. Man min
Mandant paalägger der ingen
Slags Forpligtelse at underholde
en Hr Lavalle eller at give Fanni
Fange til en Reise til Frankrig,
og hvis han efter Consulens Anvi-
sning gjör det, da er det med
Ägeres til denne. Ligesom det er
ubeivlsomt at han kunde have
rogaat sig ved at staae i Forbind
saa at altsaa Consulen maatte have

havde ham fange, forinden han
kunde paalægge ham nogen Udbe-
taling, saaledes maa han for sine
Fremstillingen og i Tillid til Concur-
sens Vederlagthed og Vederhæftig-
hed gjorte Udlæg kunne holde sig
til den, efter hvis Ordre de ere
gjorte.

Dernæst troer jeg at have
beviist trende Ting, deels at det
er Citanten, til hvem Indstævn-
te er berettiget at holde sig, for
at faae sine Udlæg tilbagebetal-
te, deels at dette Søgsmaal rigtig-
gen er gjort gjældende ved de
danske Domstole. At Overværende
Fordring ikke er et Concursfalden-
liggende, men at reent person-
ligt Krav bliver umiddelbart ved
sammenligningen med det contractsa-
mæssige Tilsagn som min Kla-
derpaa selv har anført, og som
han i Følelsen af dette Sinnet
Svaghed har gjort store Anstræn-
gelser for at forsvare. Det
naturlig Citanten som Mandata-

vare for Skibsrhederne eller
for den franske Regjering eller
for begge tilsammen anmodede
den han som hans Mandatarius
havde overdraget hans Forret-
ning om betydelige Udlæg, for-
stod det sig af sig selv, at han paa-
drog sig Forpligtelse til at er-
statte samme. Men rimelig-
viis har han frygtet for, at Ind-
stævnte skulde holde i den Mis-
forstaaelse, hvori hine andre
Rederpart befinde sig, nemlig
at denne Forpligtelse kun skulde
paalægge Citanten — for at bruge
et Udtryk hvormed denne har beri-
get det franske Sprog — consu-
lairement, og da han maaskee for-
udsaae, at en saadan Forestil-
ling muligen vilde svække hans
Redebonhed til at udrede de Pen-
ge, han aldeles frivilligen har
paataget sig at betale, saa til-
førde Citanten den udtrykkeli-
ge Forsikkring, at han ogsaa per-
sonellement vilde være ansvarlig

for den omtalte Sum. Det mod-
tagne Løfte er en Contract. Lige-
som altsaa Spørgsmaal om de danske Dom-
stoles Jurisdiction i nærværende
Sag uimodsigeligen er afgjort, og
altsaa min Modparts Afvis-
nings-Paastand, forsaavidt den
gaaer ud paa at bestride Domsto-
lenes Competence, imodbeviist: saa-
ledes ligger heri tillige, at Citan-
ten ikke blot er — thi følger det
af det ovenfor Anførte — men
ogsaa selv har erkjendt sig som
rette Stadcommandant, til at erstat-
te de af ham selv foranledigede
Udgifter —

Vel har nu min Modpar-
part beraabt sig paa, at denne
Garantie er knyttet til visse Be-
tingelser, nemlig at der skal ud-
fordres en nøiagtig Regning
og at Udgifterne skulle være
i Sagens Interesse. Jeg vil ikke
tale om det Besynderlige og Latterli-
ge i at opføre en saa incident
Bemærkning, som Ordene: "dans
l'interet de l'Adrien", s. No 6, falder

som min Modpart urigtigen
har "sans l'interet de l'affaire p. Litr. G:
der ikke sigter andet end: "i Anled-
ning af denne Servitutsag" til
en Betingelse. Men om saa
og var, saa paastaaer jeg, at
Betingelserne ere opfyldte. At
der nemlig er medgaaet et nöd-
vendigt Regnskab viser nemlig
de af min Modpart frem-
lagte Papirer; og at de anholdte
Udgifter ere gjorte i Sagens In-
teresse maa antages indtil det
Modsatte er beviist, da der ved
hver Post er angivet hvortil Pen-
gene ere anvendte. Hvis Citan-
ten imidlertid fandt nogle Be-
tænkeligheder i saa Henseende, da
kan det hverken tilkomme ham
selv eller [illegible] at afgjøre
dette, men saadanne Indsigelser
maa fremsættes for Retten som
Exceptioner imod Fordringen —
Da Citanten har forbeholdt sig,
naar hans Afviisningspaastand
er forkastet, at gaae ind paa Sagens
Realitet, tør jeg i det Haab und-

gang at faae at vide hvad de
formaaentlige Deel skulle bestaae.
Mere Vogt kunde den sidste Be-
merkning man Redaktionen gjør
i denne Anledning, synes at have
at Garantiens Forpligtelse kun
skulde være subsidiair — Man
da min Mandant ikke kan holde
sig til Skibsrederen, som han
ikke kan kjende — da ikke han,
men Citanten har ikke taget
Documenter i Hænde, og heller ikke
til den franske Regjering, med
hvilken han ikke staaer i nogen-
somhelst directe Forbindelse, saa
er hans Mandant, den, efter
hvis Anviisning han har hande-
let, efter hvis Anmodning han
har gjort [illegible], den eneste,
med hvem han kan gjøre sin
Fordring gjeldende — Det ver-
[illegible] Ansvars Consulent har paata-
get sig at [illegible] derfor ikke
andet end en udtrykkelig Erkjen-
delse af, hvad der allerede muligen
kunde synes tvivlsomt, at Sind-
slentes Parter som en personlig

contractmæssig Fordring i alt
Fald kan gjøres gjeldende ved
vore Domstole. I alt Fald, siges
sig, og hvori er det, at det Udsæt-
tendes? ligger, som man umag-
teligen forbinder med Begrebet
af en Garantie. Den tilsiges
altsaa, at hvis Litanten ikke
skulde opfylde sin Pligt at beta-
le Indskuddene, de for hans udlag-
te Penge, da skulde denne ikke
søge for, hvad han muligen —
skjøndt uden Grund — kunde have
meent, at han ved lange Opvartninger,
hos Kabalto hiin, eller Skaderne
eller Betragtere, eller Ordførende-
rer eller ved Handelskammeret
ombordning i Frankrig eller ved Ma-
rineministeriet, eller hvor ved
have, skulde søge sine udlagte
Penge, men at han i alt Fald
kunde holde sig til Litanten per-
sonligen —
Det er altsaa Borgeren, der gaaer
i Garantie for Consulen, eller,
rettere sagt, det er dennes person-
lige og private Formue, der ud-

virer for Consulatkassen, der muligen kunde være tom eller hvortil Adgangen i alt Fald er vanskeligere end til Privatmandens Kiendele..

Endnu har jeg at bemærke at àpropos, min Medarbeider har improviseret [illegible] efter at han fastsatte alt var nødlagt, dette er gjort med saa Ord. Han mente var nemlig, at nærværende Søgsmaal maa afvises fordi for tidligt anlagt, og hvorfor i Sordet Departementet endnu ikke har faaet Tid til at revidere Regnskabet.

Endelig paastaar jeg at en Regning er forfalden til Betaling saasnart den indleveres og at Sag kan anlægges saasnart Betaling negtes, at Citanten har havt mer end Tid nok til at revidere Regnskabet, saa maatte han styrer; at dette i alt Fald kun er en Grund til at begjære Udsættelse, og ikke til at fordre Sagen afviist; at Cancelliet ikke har det allermindste med nærværende [illegible]

sag at gjöre og at jeg benægter, at Dagzkaberne ere tilstællede sammen, som noget der ei kan antages uden Beviis —

Thi bliver mein ærbödige Pagstand:

„at den af Appellanten nedlagte Pagstand at Gjæsteretten Dom bör Gjændes naptarrettelig at være ikke bör tages til Fölge.

Saa bör og Appellanten at betale de Indstævnte, Kjöbmand Bendixen og Auditeur Olrik denne Processes Omkostninger skadesløs —

Og saaledes indlader jeg Sagen til Kjendelse eller Dom —

Kjöbenhavn den 3ᵒ Januar 1835 —

Ærbödigst
C. W. Haagen

Til
Den Kongelige Lands-Overret samt Hof og Stadsret i Kjöbenhavn —

hermed 9 Bilage —

Fremlagt i den Kongelige Lands-Overret samt Hof- og Stadsret i Kiöbenhavn den 5te Januar 1835 —

Hoff

= # = #

De under No 3 til 11 begge inclusive fremlagte i sidstindförte Stævning benævnte Bilage indleveredes som affattede i det franske Sprog, men fulgte Translateurs Domsact forsynede med Rettens Paategning —

= # = #

Justitsraad og Höiesterets-Advocat Salicath mödte ved Fuldmægtig Poulsen og begjerede 14 Dages Opstand.

Den begjerte Opstand blev af Retten bevilget —

= # =

Aar 1835 den 19de Januarii

Procurator Haagen mødte ved Procurator Klein og fra-faldt Forkyndelsen af de fremlagte Beviis-linger og Documenter paa Bendixens og Ulriks Vegne. —

Justitsraad og Høiesterets Advocat Salicath mødte ved Fuldmægtig Paulsen, repliquerede mod Procurator Haagens Indlæg og indlod Sagen.

Procurator Klein indlod ligeledes Sagen.

Retten optog Sagen.

Aar 1835 den 13de April blev i denne Sag afsagt følgende

Kjendelse

Under nærværende Sag paastaaer Citanten, Kongelig fransk Consul de la Roquette i Helsingøer, at

følge Ham dertil meddeelt fri
Proces en under Helsingøers Kjøb-
stads Skifteret under 1ste October
forrige Aar af Auditeur og
Byfoged Jacob Baden Olrik afsagt Dom, hvorved
Citanten er tilpligtet at udrede
til Indstævnte fransk Vicecon-
sul og Kjøbmand Bendixen i
Thisted, Beløbet af forskjellige
Anvisninger over nogle ved ind-
trufne Havarier foranledige-
de Udgifter med respective
68 Rbd 2 Mk 4 ß rede Sølv 408 Rbd
4 Mk 13 ß rede Sølv og 5 Rbd 3 Mk 9 ß
Sedler og Tegn tilligemed Ren-
ter 4 Procent fra den 27de August
forrige Aar indtil Betalingen
skeer, samt Sagsmaalets Omkost-
ninger skadesløst, hvorhos
er af fornævnte Byfoged der-
efter under en den 6te October
samme Aar paabegyndt Execu-
tions Forretning afsagt Kjendelse
hvorved Forretningen uagtet
den herimod fra Citantens Side
nedlagte Protest, er tilladt Frem-
me.

Denne Dom, samt den derefter
paafulgte Executionsforretning
og afholdte Tvangsauction har Citanten
ved sin engagerede Sagförer
Justitsraad og Procurator Ad-
vocat Salicath, paastaaet samme
nullitetserklærede og Sagen principa-
liter afvises og in subsidium som
for tidlig anlagt afviist fra de
danske Domstole. — Men har han
og paastaaet Indstævnte Kiöbmand
Emil Bendixen af Thisted in solidum
med Underdommeren Auditeur
Olrik tilpligtet i Reparation
for den paafulgte Executions-
forretning og den Citanten der-
ved tilföiede Tort og Creditspilde
at betale saa meget som enten
Retten eller uvillige Mænd
maatte skjönne passende, samt li-
geledes in solidum denne Pro-
cesses Omkostninger for for-
Retten med noget Tilstrækkeligt.
Med den forommeldte Paastand,
som Citanten har nedlagt under
udtrykkelig Forbeholdenhed af at
procedere til Underretsdommens

Forandring saafremt denne
Sagstand i given Medhold har
Vicekonsul Bendixens Sagförer
Procurator Haagen, der ifölge
Ordre og i Medhold af den
Auditeur Olrik meddeelte Be-
villing til fri Proces, tilligemed
givet Möde for denne Ret Sted,
gjort Indsigelse, idet han har
formeent, at den ikke qualifi-
cerede sig til at tages til Fölge-
ge, hvorfor han ogsaa har paa-
staaet Citanten tilpligtet at
betale begge de Indstevnte
tagne Undersögningers Skades-
löst.

I Overensstemmelse med
den fra begge Parters Side brug-
te Procedure har for Retten,
bleven det paalagt nu at af-
gjöre hvorvidt den af Citanten
nedlagte Sagstand om Underrets-
dommens Annullation kan være
at tage til Fölge. Denne Paa-
stand grunder han paa Uoverensstemmel-
sen i den ved det Kongelige
danske Cancellies Circulaire

af 12te Mai 1821 kundgjorte Konge-
lige Resolution af 25de April fan-
nes Klar, der formeentligen
maa medføre at nærværende
Sag, hvis Gjenstand nu skal ved-
røre hans som fransk Consul i
Danmark udførte Forretninger,
ikke kan være underkastet de dan-
ske Domstoles Paakjendelse —
Vel er det nu under Sagen gi-
vet, at de Regninger om hvis
betaling der er Spørgsmaal, dreie
sig fra Udgifter og Forret-
ninger som Indstævnte Bendixen
skal have havt i Anledning af
nogle franske Skibes Indstranding
paa Vestkysten af Jylland, hvor
han, efter hvad der er inconteste-
ret antaget som fransk Vicecon-
sul, ligesom det ei heller fra
hans Side er modsagt, at han i
denne Stilling er Citanten under-
ordnet og fra ham modtager sine
Instructioner — Men hvor-
dan at Bendixen ei har villet er-
kjendt, at de Forretninger og
Udgifter han i Anledning af

de forommeldte Strandinger
har havt, kunne betragtes fra
nogen anden Synspunct, end som
hidrørende fra private ham af
Citanten overdragne Commissio-
ner, hvilket han har formeent
umiddelbart at fremgaae af
den mellem dem førte under Sa-
gen fremlagte Correspondance;
har han derfor nødvendigen med Hen-
syn til den betydeligste af de paa-
stævnte Fordringer, der angaaer
et Tilgodehavende af 408 Rbd 4 ℳ 13 ß
rede Sølv hidrørende fra den fran-
ske Brig St Adriens Sydstranding
paa Felding Strand ved Lemvig
bemærket, at Citanten i hvert
Fald maa ved de danske Domstole
kunne søgges til Betaling af
dette Beløb paa Grund af hans ved
Skrivelse af 16de December 1833 ind-
gaaede personlige Forpligtelse.
Den Passus i nysnævnte Skri-
velse, som Bendixen i denne An-
ledning har paaberaabt sig, lyder
efter den i Citantens Indlæg
deraf meddeelte Oversættelse

saaledes:

"Hvad angaaer de Udlæg til Skogene og andet, som De har gjort til denne Sags Tarv, saa forventer derover en nöiagtig Angivelse og De bör ikke paatvivle at jo det hele bliver Dem godtgjort; jeg gjör mig derfor ydermere personlig ansvarlig."

Rigtigheden af denne Brevseddelse er af Indstevntes Sagförer vedtaget dog med den Bemærkning at det efter de i den originale Skrivelse brugte Udtryk berigtiges istedetfor "til denne Sags Tarv" skulde "i Anledning af Adrien". Men er det vel fra Citantens Side erindret, at om det endog antages, at han havde personligen forpligtet sig relativt til Indstevnte Bendixen, kan dog hvad enten denne Forpligtelse betragtes som principal eller subsidiair, Indstevnte ikke staae paa anden Maade, end at den diplomatiske Akt, siden den stedfundne Tran-

enskomst, hvorefter mellem
Consulen og Vicecconsulen angaa-
ende at fransk Skibs Strandinger
og de dermed forbundne Forret-
ninger, udelukkende er et Consulat-
Anliggende, saa at der efter den
sidste Passus i § 3 af Cancelli-
Circulairet 12te Mai 1821 ikke foran-
ved de danske Domstole kan an-
hængiggjøres nogen Sag. Man
om det endog indrømmes, at
Bendixen har havt de Forretnin-
ger der begyndte hans Forsvar-
handlede derom i Egenskab af
fransk Viceconsul, flyder det
ingenlunde heraf at enhver
imellem ham og Consulen i saa-
dan Anledning truffen Over-
eenskomst skulde kunne betrag-
tes som et Consulat-Anliggende
og som saadant være undtaget
fra de her værende Domstoles Ju-
risdiction.
Beskaffenheden af den indgaa-
ede Overeenskomst maa noget
mere komme i Betragtning for
at det derefter kan bedømmes, hvorvidt Con-

sulen derved alene har paadra-
get sig en Embeds-Forpligtelse
eller paataget sig at personalt
udføre, i hvilket sidste Tilfælde
hans Stilling som Borger her i
Landet maa medføre at han
er dette Lands og Jurisdiction
undergivet; ikke at Rettigheder
ifølge Contracter, der indgaaes
mellem de herværende fran-
ske Handels-Agenter, og hvor-
ved disse uden Hensyn til deres
Embeds-Stilling personlig have
forpligtet sig til hinanden,
ikke skulde kunne gjøres til
Gjenstand for Søgsmaal ved vore
Domstole, kan ligesaalidet ud-
ledes af den Consulen med Hen-
syn til hans Consulatforret-
ninger, overeensstemmende
med Sagens Natur, tilkommende
Exterritorialitet. Alt som af det
med Kancelliets Circulaire 12te
Mai 1821 kundgjorte Bestemmelser.
Da nu Citanten i nærværen-
de Tilfælde har gjort sig person-
lig ansvarlig til Indstævnte

Bendixen, og den Omständig-
het at han numera med sin
Ställning som Consul är blanad
motiverat til at meddela en
slig personlig [illegible]
icke kan göra nogen Förändring
i Naturen af det privat rät-
liga Förhold, hvori Parterne
äro komne til hinanden, väl
Citanterne Påstand om at Skjö-
farts-Dommen i det hela skulde
[illegible]
kunna tagas til Följe —
Forsaavidt Citanterne dernäst
har paaberaabt sig at Sagen i
al Fald af den Grund burde have
varit afvist i 1ste Instants,
at vedkommende Søgsmaal for-
mentlig maa ansees som for
tidligt anlagt, sådan Paastands
Rigtighed ej er behörigen le-
gitimerat og han derhos kun
har paadraget sig en subsidiair
personal Forpligtelse i Tilfælde
at der ej hos Stadkommunerde
skulde kunna erholdes Fyldest-
görelse for Beløbet, vil denne

hans Forandring allerede, at
den Grund ikke kunnet komme
i Betragtning til Underrets-
dommens Annullation, at den
som en Qvalitets-Quæstion at-
ske i 1ste Instants skulde have med-
ført Afviisning, men dere-
mod kun bevirket en temporair
Udsættelse. Da der saavel
ifølge Procedüren som efter
de gjeldende Proces-Regler for
Sagen alene kan være Qvestion
om hvorvidt Citantens Paastand
om Underrets-Dommens Annul-
lation kan i det Hele gives
Medhold, og denne Paastand ef-
ter det Foranførte ei kan skjæn-
kes Bifald, vil der ikke være
nogen Anledning til nu nærme-
re at undersøge Beskaffenheden
af Sagens øvrige Punkter, i
hvilken Henseende det bemærkes,
at Indstævnte langtfra at pro-
testere imod den af Citanten
tagne Reservation til nærmere
at procedere til Underretsdom-
mens Forandring, med anta-

gaae derie at have noget mig-
som Følge heraf paa der alt-
saa paa nærværende Begjæring
være at tilstaae Citanten om
Opsættelse af Sagen til Sagens
videre Fremme. —

Thi eragtes

Den af Citanten, Kongelig
fransk Consul de la Roquette i
Helsingøer, nedlagte Paastand
om, at Underrettens Dommen i
det Hele skulde kjendes uefterret-
telig, og Sagen fra de Dom-
stole afvises, kan ikke tages
til Følge —

Samme Dag har til Votering
saaledes circuleret:

Modtaget den 20de Januar	afsendt den 2den Februar Hollerup
〃 〃 2den Februar	〃 〃 13de s. M. Normann
〃 〃 13de Februar	〃 〃 23de s. M. Spandet
〃 〃 23 Februar	〃 〃 5te Marts Houvier

Modtaget den 5te Marts afsendt den 16de s: M:
Tetens.

Atter modtaget den 16de Marts afsendt den 21de s: M:
Hollerüp.

" " " 21de Marts " " 26de s: M:
Mourier

" " " 26de Marts " " 31te s: M:
Spandet.

" " " 31te Marts " " 5te April
Normann

" " " 5te April " " 9de s: M:
Tetens

= # = #

Hr. Stiftsraad og
Höiesterets-Advo-
cat Salicath mödte
med Fuldmagt fra Paul-
sen og under fornö-
den Assignations-
[illegible] Copie af
den afsagte Kjendel-
se, til [illegible] fandt
han begjerede Sa-
gen in forma be-
[illegible] meddeelt.

Procurator Haa-
sen mödte med Fuldmag-

Holm Senior og prote-
sterede imod at den
afsagte Kjendelse
meddeeles [illegible]
[illegible], da
den ifølge sin Natur
og bestemmelse i
Forordningen af 15de
Mai 1690 ikke kan sær-
skilt appelleres.
Fuldmægtig Paulsen
bemærkede at den af-
sagte Kjendelse kan
ansees som nogen In-
terlocutorie Kjendelse,
da den indeholder en
endelig Slutkjendelse
af Sagens Forudspørgs-
maal nemlig om og
hvorvidt Appellanten
for nærværende Sag
kan sagsøges og dømmes
for de danske Domstole
eller Sagen burde af-
vises fra Underretten,
og [illegible] iøvrigt
mod Procurator Haa-
gens Tilførte og rad-

blev sat Begjæring.

Til Subsidium begjærede han 8 Dages Anstand for at ansøge Bevilling til Fjerdedelens forskudte Appellation og Rettens Beskrivelse —

Fuldmægtig Holm modsagde Skadevolderens Anførsler, og agte at bemærke, at Skadevolderen under Proceduren udtrykkelig har reserveret sig Anstand for at gaae Tilsvar i Sagens Realitet, hvorfor han protesterede imod Rettens Beskrivelse —

Retten optog Sagen.

Aar 1835 den 27de April blev i denne Sag afsagt følgende

Kjendelse

Efterat det ved Kjendelse af 13de denne Maaned var erkjendt,

at den af Citanten Kongelig fransk Consul de la Roquette i Helsingøer nedlagte Paastand om at Underrets-Dommen i nærværende Sag i det Hele skulde kjendes uefterrettelig og Sagen fra de danske Domstole afvises ikke kunde tages til Følge, har Citanten erklæret Appel af benævnte Kjendelse og til denne Ende begjært Citation in forma beskreven. Indstævnte fransk Vice-Consul og Kjøbmand F. H. Bendixen i Thisted har derimod protesteret mod den forlangte Beskrivelse, da Kjendelsen ifølge sin Natur og Bestemmelserne i Forordningen 17de Mai 1690 formeentlig ikke særskilt kan appelleres —

Vel har nu Citanten ikke villet indrømme at den afsagte Kjendelse kan betragtes som en Interlocutorie-Kjendelse, siden den, efter hvad han nærmere har anført, indeholder en endelig Sagkjendelse

af Sagens Forudspørgsmaal, om
nemlig Citanten kan under
nærværende Sag søges og døm-
mes ved de danske Domstole —
Men at Citanten betragter
den Deel af Sagen, som forelø-
bigen har undergivet Arrestens
Kjendelse, som den egentlige
Forudsqvestion, kan natur-
ligviis ikke faae nogen Ind-
flydelse paa den afsagte Kjen-
delses Beskaffenhed og denne
kan efter sin Natur ingenlun-
de sættes i Klasse med en ende-
lig Dom, da Arresten langt fra
at negte at foretage noget,
meget mere har tillagt Sagen
Fremme. — Citanten har og-
saa selv ved sin indlagne Ord-
ning alternativ paaanket
Underrets-Dommen, enten til
at kjendes uefterrettelig, eller
til at underkjendes, tilsidesæt-
tes og forandres og i Over-
eensstemmelse hermed har han
nedlagt Paastand om Underrets-
dommens Annullation under

udtrykkelig Forbeholdenhed
af hans Ret til at procedere til
Underrets-Dommens Foran-
dring, saafremt denne hans Paa-
stand ei blev givet Medhold.
Som Følge heraf og da den om-
handlede Kjendelse efter det
Ovenbemeldte maa henføres
til de Interlocutorier, som
ifølge Forordningen 15de Mai 1690
ikke særligen maa medtages
beskrevne, vil den af Citanten
forlangte Beskrivelse ikke kun-
ne tilstaaes.

Forsaavidt Citanten der-
næst in subsidium har begjert
8 Dages Anstand for at ansøge
Bevilling til Kjendelsens sær-
skilte Appellation og dennes
Beskrivelse, vil denne Anstand
efter Omstændighederne og i-
følge Grundsætningerne i
Forordningen 16de Januar 1828 ei
heller kunne bevilges —

Thi eragtes

At af Citanten, Kongelig
fransk Consul de la Roquette i

Helsingøer begjerte Regresvalget af den i Sagen under 13de denne Maaned afsagte Kjendelse, hvilket ikke bevilges, ligesom ei heller den af ham in subsidium forlangte Anstand kan meddeles.

Justitsraad og Høiesterets-Advocat Salicath mødte ved Fuldmægtig Paulsen og begjerede under Aspirationen 8 Dages Anstand.

Procurator Haagen mødte ved Fuldmægtig Holm Senior og refererede det Foreviste.

Den begjærte Anstand blev af Retten bevilget.

Aar 1835 den 4de Mai

Justitsraad og Høiesterets-Advocat Salicath mødte ved

Fuldmægtig Poulsen
og begjerede 14re Da-
ges Anstand deels
for i Sammenhæng at
erholde nogle af Re-
qvisitter imod de paa-
stevnte Fordringer
gjorte Forandringer
og deels for at af-
vente Citantens Hjem-
komst fra Paris, som
antoges at skee først i
denne Maaned —
Procurator Haa-
gen mødte ved Fuld-
mægtig Holm Senior
og protesterede det
Fornødne —
Den begjerte An-
stand blev af Retten
bevilget —

Aar 1835 den 18de Mai
Justitsraad og
Höjesterets-Advocat
Salicath mødte ved
Fuldmægtig Poulsen
og begjerede 8 Dages

Anstand paa forrige Grund —

Procurator Haagen mødte paa Fuldmægtig Holm Seniors.

Den begjærte Anstand blev af Retten bevilget —

= =

Aar 1835 den 25de Mai

Inquisitoraad og Justitsraad Advocat Salicath mødte ved Fuldmægtig Paulsen og begjærede 14 Dages Anstand paa forrige Grund, da man sidsten har faaet Underretning om at Roquette første om nogle Uger vil vente hjem til Havre fra Paris

Procurator Haagen mødte paa Fuldmægtig Holm Senior.

Retten bevilgede forandsatte Fallige og

Anstand til den 15de næstkommende Maaned. —

Aar 1835 den 15de Junii

Justitsraad og Laugstols-Advocat Salicath mødte ved Fuldmægtig Paulsen og begjærede 14 Dages Anstand paa forrige Grund —

Procurator Haagen mødte ved Fuldmægtig Holm Senior og reserverede det Fornødne —

Den begjærte Anstand blev af Retten bevilget. —

Aar 1835 den 29de Junii

Justitsraad og Laugstols-Advocat Salicath mødte ved Fuldmægtig Paulsen, som fremlagde Ind-

læg med 3 Bilager Un-
derretsakter og indlod
Sagen —

Det fremlagte
Indlæg er saalydende:

Promemoria!

Vel har jeg i mit Indlæg af
1ste December forrige Aar, efter
den mig som Sagfører paalig-
gende Pligt i alle Henseender
at varetage Appellantens Tarv
forbeholdt denne til at frem-
føre hans Indsigelser i Realite-
ten, og bemærkende at det in-
genlunde er alene var denne,
som Appellanten interesserede
sig i den Grad for at faa
paakjendt, som Spørgsmaalet om
Underdommerens Kompetence —

Men efterat jeg havde commu-
niceret Consul de la Roquette, som
da opholdt sig i Paris, Rettens Kjen-
delse af 13de April sidstleden, og
derpaa igjen underrettet ham om

Aktens paafølgende vedvarende
Standpunkt udkaldte Forbud mod
Hans højeste Standpunkts særskilte
Regel til Högsterett, har han
nu ved hans Hjemkomst skriftli-
gen tilkjendegivet mig, at,
uafhængigt han baade i Spørgs-
maalet om den saakaldte per-
sonlige Quarantiis Forstaaelse
in specie om denne solidariske
eller subsidiaire Forbindtlig-
hed og i de paagjeldende Argumen-
ters særskilte Ytringer hende vel-
grundet Stof til Indsigelser og
efter disse Adgang til total eller
partial Frifindelse i Realiteten,
vel han ikke gjort sig skyldig
i den modsigende og indvendinger-
de Fremgangsmaade, eftersom
han opponeret i kraftigste Maade
mod enhver dansk Domstols Ind-
blanding i et Consular-Anlig-
gende mellem ham og hans Vi-
ce-Consul, at procedere til en
Realitets Dom for nuan denne
eller nogen anden Ret — han
erklærer sin Tidtil, at Skrivelsen

men end vil fortolke den i Sa-
i Sagen omhandlede Dom, til
Vicekonsul Bendixen tilsagte
personlige Guarantie, saa er og
bliver dette selv en Deel af et
Consular-Anliggende, og saavist
som han har gjort sig personlig
guarant til sin Vicekonsul, saa-
vist er det, at ethvert Mellem-
værende mellem denne og ham, er
udenfor de danske Domstoles Paa-
kjendelses-Competence —. Da
han saaledes kun stræber efter at
komme med sine Klager over de
2de Under-Instantsers herfra af-
vigende Meninger og Domme til
Højesteret, anseer han det, som
den vrede det videre maatte
henføre i denne Sag, som er fort-
sat Tilsidesættelse af den franske
Consuls Rettigheder og vil derfor
ikke coram judice incompetenti
tage nogen Deel i hvad der for-
udgaaer en saadan Dom, men an-
seer det for Pligt, i at afholde
sig fra videre Procedure og
Møde i Sagen, efterat Acttain

har erklæret Byfoged Olriks [illegible] og Executions-Act, samt derpaa sig selv for competent, — at gjentage og forindsende sin kraftigste Protest baade mod de allerede afsagte Kjendelser og mod hvad Acter videre maatte foretages, haabende at den øverste Domstol, for hvem det søgt vorder rette Tid og Sted at recusere de berørte Kjendelser, vil tilbagegive Consulatet sine ved folkeretlige Forhold hjemlede Rettigheder og skjenke det den Satisfaction, som dets Krænkelser har krævet, men som han forgjæves har søgt ved Overretten". —

Idet meddele den øvrige Act danner mig gjerne Bedre, som jeg har forlangt skriftlig for at fritages for Ansvarlighed som Sagfører ved at fratræde Sagens videre Procedure, beklager jeg kun at have erholdt Sagen ved at samle Bevisstykker og Materialier til den af eligtmodsigen ve-forberede Realitets-Procedure;

men ligesom det er fremmede Documenters Oversættelse, der har største Deel i den forlangte Udsættelse, saaledes skylder jeg at oversætte min Mandants Tiltænkt, for at gjøre ham nøiere bekjendt med det hidtil passerede end hvad kan skee ved blot Correspondance —

Hr. de la Roquette fratræder saaledes enhver videre Behandling af Sagens Realitet, men afvarter med Længsel Sagens Tilendebringelse, for uforandret at kunne føie sin bedre Ret

Kjøbenhavn den 29de Juni 1835.

Ærbødigst
Salicath

Til
Den Kongelige Lands-
Overret samt Hof-
og Stadsret i Kjøben-
havn. —

Hermed 3 Bilage

=#= =#=

Fremlagt i den
Kongelige Lands-
Overret samt Hof-
og Stadsret i Kjø-

Continueret den 29de Juni 1835

Hoff

Det tredie fremlagte Bilag er efter Gjennemsyn saaledes lydende:

af Litra H

Indtægter af Salget af det strandede Skib St. Adrien dets Ladning og Tilbehør, udgjorde:

for Skibet med Tilbehør ..	916 Rbd	1 –	14
" Ladningen – ..	1038.	5.	"
	1955	"	" 14ß
og 12 ß pr Rbdlr –	244.	2	6
	2199.	3	4ß

I denne Sum er Indtægten af de Ting, som tilhørte Capitainen, indbefattet

	62 Rbd	1.	12.
og 12ß pr Rbdlr	7.	4 –	12
	70 Rbd	"	8ß

Udgifterne udgjøre efter

de 23 Regninger som ere sendte
til Hr Consul pe la Roquette ... 1554 Rbd 3 - 9.
Skjærgaardingen beløber sig
efter Regning No 24. til ... 261 - 2 -
Indcassationen beløber sig ef-
ter Regning No 25 til ... 87. 5. 14
Jeg har betalt Capitai-
nen for Reisen fra Lem-
vig til Rouen efter hans
Qvittering No 26. 218 Rbd 72 ß
Sedler og Sølv eller ... 212 - 12
" " til Samme 2 Maa-
neds Gage efter hans Qvit-
tering No 27, 54 Rbd 66 ß Sedler
og Sølv, eller ... 53. - 3.
" " til Samme paa Af-
regning paa hans bortsolg-
te Effecter efter hans Qvit-
tering No 28 ... 30 - -
" " til Samme hans Udlæg
for hans Kost og Logis i Kal-
string i 16 Dage, efter hans Qvit-
tering No 29 ... 16 - -
Herr Lind for Logis etc for
Capitainen, efter Regning
No 30 ... 115. 3. -

Latus 2383 Rbd 3 ß 6 ß

Transport — 2383 Rbd 3 ℳ 6 ß

For samlet Papiir til Bjærgningscontracten
Regning No 31 .... 3. 4. 8.
Betalt til Tømmermand
Brandt efter Regning No 32 — 17. " "
Mit Commissionsgebyhr i
denne Sag, Regning No 33 — 43. 5. 15
Mine Udgifter til Brevporto
efter Regning No 34, 52.
Rbdlr 1 ℳ 5 ß og Diæter 50. 3. 14
" " " til Befordring
efter Regning No 35 — 116. 2. 6

Summa Rbdlr — 2612 Rbd 2 ℳ 1 ß

Indtægten ved Salget
er .... 2199 Rbd 3 ℳ 4 ß
Jeg har modtaget
efter medfølgende
Note No 36 af Bjær-
gerne ... 4. " "
Summa udgjør 2203 — 3 — 4.

Altsaa tilkommer mig i Alt — 408 Rbd 4 ℳ 13 ß

Thisted den 8 Martii 1834
F. J. Bendixen
Strandcommissair

Indlagt i den Kongelige Landes-Archivet samt Lär- og Skolevæsen i Kjöbenhavn den 29. Juni 1835 —
Hoff.

af Litra F. a

Det franske Consulat i Danmark —
Det franske Skib St. Adrien, Capitain Savalles Skibbrud paa Strandbredden ved Fjaltring, tot ved Lemvig i Ringkjöbing Amt. —

Note til det danske Cancellie

Den 7. November blev et franskt Skib St. Adrien, Capitain Savalle, som var udrustet i Fécamps Havn og som begav sig fra Gothenborg til Havre med en Ladning Cobrara, der bestod af 200 Dusin bredder af 5/4 commars Lykkelse og 34½ Dusin bredder af 3 commars Lykkelse, af Normandie

stödt op paa Jyllands vestlige Kyst
paa Strandbredden ved Fieltring-
lot ved Lemvig i Ringkjöbing Amt.
Den 8de foreslog Capitainen no-
gle Folk, som befandt sig paa Strand-
bredden, at hjälpe ham at udlosse
hans Ladning; hvori samtykkede de
först efterat have ladet ham un-
derskrive en Contract, der var
affattet i det danske Sprog, som han
ikke forstod, ved hvilken han for-
pligtede sig til at betale i Bjerg-
ningslön en Tredie deel af Vær-
dien af det, som blev bjerget; da
Mandskabet skulde hjelpe med ved
Bjergningen, forlangte Capitai-
nen, at Man skulde indföre i
Contracten at Matroserne skul-
de have deraf Tredie Deel i Lönnen,
og dette, som var fuldkommen ret-
færdigt og overeensstemmende med
alle Nationers Skik og Brug og
med Billighed, lovede Man ham. –
To Dage efter var hele Ladningen
saavelsom en betydelig Deel af
Takkelagen, med Undtagelse af Ma-

farens og Cöngverbet, i Land. —
Hvad Skibet angaaer, da havde
det ikke været udsat for nogen
Fare, eftersom det var kommet
temmelig langt ind paa Strandbred-
den, paa hvilket det nogle faa
Dage efter blev drevet endnu læn-
gere ind, og de Folk, som bleve brug-
te til Ladningens Bjergning
have følgelig ikke været det —
Saasnart den franske Consul
erholdt Kundskab om denne Begi-
venhed, lod han sig det være magt-
paaliggende at fordre nöjere For-
klaring derangaaende og at gi-
ve hans Viceconsul paa Jyllands
vestlige Kyst, Hr Bendixen, som
boer i Thisted, saavelsom Capitain
Savalle deres Forholdsordrer — Men
denne Viceconsul, hvem man havde for-
sikkret at der ikke var nogen fransk
Consular-Agent i Landet, og at en
saadan ikke behøvedes, havde alle-
rede valgt Hr Nödskov, den første Per-
son, som havde tilbudt ham sin Tje-
neste, til sin Commissionair, og
denne havde skyndt sig med at afskedige

Matrosserne og at betale dem;
hvad han troede de havde til Gode
paa deres Lön, idet han beregnede
denne Lön efter en feilagtig
Maalestok, saaledes som marginal-
Anmærkningerne til medfölgen-
de Regning udviser, skiöndt den
franske Lov forbyder, at en saa-
dan Betaling maa finde andet-
steds end i den Havn, hvor Skibet
er udrustet (: med mindre at Con-
sulen efter Omstændighederne og
paa eget Ansvar, finder det raadelig-
de at tilstaae dem Noget paa Afreg-
ning :) Hr Nodskou hjemsendte
derpaa Matroserne over Hamborg
indsendte og lod udstede nye Be-
tal Documenter og tog alle de For-
holdsregler, han fandt for godt —
Da den franske Consul erfarede
dette og paa samme Tid erholdt Un-
derretning om, at man modsatte
sig hans Viceconsuls og Consular-
Agents, Hr Bendixens Interven-
tion, troede han at burde skrive
officielt den 26 November 1833 til Amt-
manden over Ringkjöbing Amt, for-

at bede ham om at yde Hr. Bendixen
som han havde anmodet om i sit
Navn at overtage Bestyrelsen af
hele denne Sag, som aldrig burde
have været i en Fremmeds Hænder
hans Assistance og den 21de December
nestefter skrev han paa ny til
denne Øvrighedsperson for at un-
derrette ham om de Forskrifter,
som følges i Frankrig i Bjerg-
ningssager, hvilke Forskrifter
ere overeensstemmende med Trac-
taterne, saavelsom om Vicecon-
sul og Consular-Agenternes
Pligter og Rettigheder —

Den franske Consul vil ikke
her tale om de fortrædelige Un-
derhandlinger, som fandt Sted i-
mellem hans Viceconsul i Tri-
sted og Autoriteterne i Lenvig
hvilke Viceconsulen dog havde
gjort bekjendt med sin Egenskab
som saadan, hvad det af Hr. Gein-
delach paa Hr. Bendixens Bestalling
og Instruxer, den 23de November paa-
trykte Visa ogsaa udviser; han vil
alene gjøre opmærksom paa at denne

kunde naturligviis foraarsage-
de et Ophold, til Skade for de
franske Rhedere og Assurandeurer.
For at forebygge at dette ikke
skulde vedvare, og for at Man
ikke senere skulde fordre betyde-
lige Commissions-Gebyhrer og Godt-
gjørelser, saavelsom ogsaa for at
have Bestyrelsen kunde komme
tilbage paa den legale Vei, det
vil sige i Consulens Hænder, eller
i Viceconsulens, som handlede
efter hans Ordre og under hans
Overbestyrelse, og for at ikke No-
gen for Fremtiden skulde have
noget Paaskud til at indblande
sig i Sammen, tilbød den franske
Consul tilsidst at ville tilfreds-
stille Hr. Nødskou eller enhver
Anden, som paastod at have gjort
Udlæg eller at være Creditor, ved
at betale alle de Summer, som
maatte blive forlangte, naar Man
først foreløbigen havde godtgjort
disse Fordringers Rigtighed; men
hans flere Gange gjentagne An-
modning om Angivningen i denne

Anholdning vare forgjeves; Herr Bendixen har ikke kunnet erholde dem, og da kom först som alle de andre til det franske Consulat, da Alt var afgjört —

Uagtet den franske Consuls for-melige Forbud, vedblev Herr Nöd-skou vedholdende med at modtage Indtægterne at betale, som han i Forveien havde gjört, alle de Skippere, som indkom med For-strandinger og at holde tilbage til sig selv hvad han ansaae det pas-sende at tilegne sig, uden at disse Fordringer först bleve fore-lagte bemeldte Consul, som ifölge de franske Love og Reglementer er Repræsentant og Fuldmægtig for alle de Franske, som ikke have nogen anden i hans Consulats Di-strict

Den franske Consul troer ikke at burde undlade at besvare den Yttring Amtmanden i Ringkjö-bing har gjort, at han ikke, da Skib-bruddet paa de danske Kyster skulde behandles efter de danske Love, kunde

indsee hvad det de fremmede
Consuler kunde have til at be-
skjæftige sig hermed uden Landets
Øvrigheders Mellemkomst i og
man seer af hvad der er passeret
i Anledning af det omhandlede
Skibbrud hvilket Tilfælde man
giver denne Mellemkomst og at
han ingenlunde kunde betragte
det som en fast Regel at bestyrel-
sen over Skibbrud er Consulerne over-
dragen.

Denne Bestyrelse tilkommer
ikke desformedelst efter hans Me-
ning de franske Consuler ifølge
dette Lands Love og de ministeriel-
le Instruxer, som de ikke ville
kunne opfylde og som ville være
uden Formaal, dersom det han-
med kunde forholde sig paa anden
Maade — Den er desuden be-
grundet _de facto_, eftersom de altid
have sat dem i Danmark og efter-
som de paa Stedet værende Øvrig-
hedspersoner altid, naar de i
denne Henseende have gjort nogen
Prætensioner, tilstaaet have maattet

ogsaa dertil; og de jure, paa Tractaterne; Consulen vel kunde anføre den af 16e April 1748 mellem Danmark og Neapel, hvilken Frankrig kan paaberaabe sig, da det hører til de mest begunstigede af de privilegerede Magter, og hvis 24de Artikel indskrænker sig paa den mest tydelige Maade i denne Henseende —

Det er derfor at ønske, at Deres Excellence maatte blive anmodede om ikke blot ikke at modsætte sig, at den franske Consul enten selv eller ved hans Befuldmægtigede bestyrer Alt hvad der angaaer skibbrudne Skibe af hans Nation, som for Fremtiden maatte ankomme paa Danmarks Kyster, men tvertimod at yde enten han selv personligen eller hans Befuldmægtigede al den Understøttelse og al den Bistand hvortil de ere i Stand.

Den franske Consul bør ogsaa bevare de Gjenstande, som indeholdes i et Brev fra Hr Gundelach, og-

Foged og Byskriver i Lemvig til
Amtmanden over Ringkjöbing Amt,
hvilke det danske Cancelliet har til-
stillet benævnte Consul gjennem
Hans Excellence, Hs Majestæt Kongen
af Danmarks Minister for de
indenlandske Sager —

Hr Gundelach vidstaaer, at hvis
Klagepunkterne hava varit såå be-
tydeliga, så ligger Skulden der-
for hos Hr Bendixen og den franske
Consul. Et andet Bilag er
medfölgande Nota, i hvilken den
franske Consul har samlat Udgif-
terne af samma Natur under ant.
vil være nok til at visa, hvor urig-
tig denne Bemærkning är. Besyn-
derl. har den franske Consul ikke
Grund til at være tilfreds med
Hans Viceconsuls Forhold over
hvilket han seenere skal udtale sig,
ligesom han ogsaa forund fraleg-
ger sig alt hvad denne har fore-
taget sig, som staar i Strid med
de Ordrer, han har modtaget. —

Man kunne ikke de Befald, som
han fundet Rad tilregnes Au-
toriteterne i Lemvig, som i Be-

gjendelsen ikke vilde angaae de
Skibscommissair Bendixsens Rettig-
heder. Forøvrigt vilde den som
en Følge af dette Befaling paafulgte
Forlængelse, omtrent af en Maaned,
i Besigtningen af Skibet og
Ladningen, som kun bestod at nog-
le Tusinde Bredder, ikke have for-
øget Udgifterne mere end 50 Mark
naar man ikke umaadeligen havde
overdrevet det Antal af Salt, som
blev brugt dertil; hvad Forlængel-
sen af Capitainens Befalingaaer,
hvem Consulen havde befalet at
blive paa Stedet for at vaage
over Skaderne og Befragternes-
nes Fordeel, som skjultes ham i Sand,
hvilket Følgen ogsaa har vist at den
var, da har denne heller ikke forø-
get Udgifterne mere end 50 Mark
Man — Consulen bør gjentage det
her, — man kaste blot et blik paa
Noten og Anmærkningerne, og
da vil Man blive overtydet om,
at det ikke blot er en Forholdsvis af
100 Mark hvorover han beklager sig i
denne Sag. Det hvorover han be-

klager sig og som han ikke kan
lade gaae upaatalt er, for ikke
at tale om alle de Irregularite-
ter, som have fundet Sted, at ind-
gaae Udgift er bleven ham forelagt
til Afgjørelse førend den blev be-
talt; over at man har betalt
Mandskabets Løn, som kun maatte
betales i Frankrig; og over, at
man har betalt Matroserne mere,
end der tilkom dem (a); det er over
at sige, at Capitainens Kost i 106 Da-
ge er løbet op til 131 Rbdlr Sølv, over
at man har betalt over 64 Rbdlr til
2de Cabinsbetjente; over at Hr Gundelach
har tilegnet sig 115 Rbdlr; over at
Transporten af det Bjergede og
Bjergelønnen har kostet henved 400 Rbdlr;
over at Hr Gundelach, som modtog
med den ene Haand og betalte sig
selv med den anden, har holdt til-
bage mere end 134 Rbdlr; over at
Bjergerne have faaet 261 Rbdlr ɔ: 1/4
af Netto-Indtægten af Ladningen
og endog af Skibet, hvilket de ikke
havde reddet; over at man ikke
har indrømmet St Adriens Matro-

for sin Hjelp med de Bjergningen
nogen Vederlag Kommission derfor, og over at Man
skulle at lade det bjergede Gods paa
Transport, som indeholdes i Bjergnin-
gen, figurere 2 Gange etc. —
Men det er det, hvorover den fungerende
Consul beklager sig, og ikke over at
Skonnert Eidsvold med Behandlingen af
Afskrivningerne, saaledes som Hr. Gundelach
synes at forudsætte — han tilföier at
han ingensinde vilde have kunnet indvirke, at den

(a) Hr. Nödskou vil maaskee for i denne
Henseende at retfærdiggjøre sig, sige,
at han först betalte, efter at have
raadført sig med Capitainen, og at
denne siden har stadfæstet Bergnin-
gernes Riktighed; men dette vilde
i det höiste bevise, at Capitai-
nen ikke kjendte til Sörettens Lo-
ve og Reglementer, som det övrigt
paaligger Consulen at anvende, og
det vilde tvertimod vise den betyde-
lige Ulempe, som bliver en Fölge,
i dette Tilfælde, som i alle andre,
naar en 3die Mand uden Kyndighed
overtager Bestyrelsen og Afgjörelsen
af denne Slags Sager, som udelukkende
tilkommer Consulen —

danske Toldvæsen, med Hensyn til Sagens Omstændigheder ikke havde taget den fulde Toldafgift af over 200 rdlr af de bjergede Varer, en Sum, der er ligesaa høi som om her ikke var talen om en meget ulykkelig Begivenhed, ved hvilken Varerne nødvendigen maatte blive mere eller mindre beskadigede, og i hvilken hele Indtægten, skjøndt Skibet og næsten hele Ladningen bleven frelst, dog er bleven mere end opslugt af Bjergelønninger af alle Slags, under alle Arter af Be-nævnelser, af Commissionsgebyhr af over 10% af Brutto-Indtægten etc.

Af alle disse Grunde, som den franske Consul underkaster det danske Landsthings Medlemmers Be-dømmelse, nærer han at være det Haab, at samme vil i denne Anledning ikke lade sig give en Beretning, ikke saa løst og almindelige Udtrykt saa-ledes som den var, som Hr Gundelach gav Amtmanden i Ringkjöbing, men en tydelig og nøiagtig Indberet-ning, i hvilken Alt undersøges

de formeentlige af de Ankergebyrer, der ere fremførte af benævnte Consul, som er overbeviist om, at Følgen af denne Undersøgelse vil blive, at de Urigtigheder, som han har paapeget, ville blive berigtigede, at de umaadelige Afgifter, som han har paaanket, ville blive nedsatte til deres rette Beløb, og at endelig de Grundsætninger i Bjergningssager, om hvilke han androger, ville blive anerkjendte, saaledes at der ikke behøvede desangaaende at være noget Klagemaal, hvis et lignende Tilfælde skulde frembyde sig —

Den franske Consul troer endelig at burde tilføie, at skiøndt Hr. Bendixen med hans udtrykkelige Forbud har Hr. Nødskous Regning har han dog taget alle Reservationer med Hensyn til de indbetalte Summer og de opgjorte Beregninger.

Helsingøer den 14 Juni 1834.

Den franske Consul i Danmark

underskrevet de la Rogiette

147

Afskriftens Rigtighed bekræf-
ter den franske Consul pe la Rogiatte.

Nota. Det bør bemærkes at Consulen ikke er den til det danske Cancelliets paalagde Note har talt om Hr Bendixens Fordringer skjøndt han har antydet denne i Regningen, af-terpaa han var af den Formening, af hvilken han udeint er, at Undersøgelsen af denne Fordring ikke henhørte under Cancelliet, da Hr Bendixen er Vice-Consul — Hvad det i den almindelige Regning staar i nøie indbyrdes Forbindelse, var det Consulen umuligt, naar der kun var Tale om de forskjellige Commissions-Gebyhr, som Hr Abdiskov og Hr Bendixen have beregnet sig, at denne fadstas Regning, førend han havde erholdt Underretning om Cancelliets Mening over de Punkter som vare underkastede dette Collegiums Bedømmelse —

Fremlagt i den Kon-
gelige Lands Over-
samt Hof- og Stadsret i
Kjøbenhavn den 29de Junii 1835
Hoff

ad Litra S. 6

Nota over Indtægter og Udgifter i Adrien, Capt. Savalle —

Indtægter

1834

Januar 24, For Provenu af Skibet med Tilbehør som blev solgt ved offentlig Auction ... Rbd 916 .. 80.

a, Herfra gaaer for Kontraherne No 2, 3, 5, 8, 11, 22, 32, 33, 34, 112, 118, 163, som havde nu har reclameret som sig tilhørende — 43. 84.

Til Rest .... 872. 42.

b, for de 12 ß pr Rigsdaler som Kjøberne er pligtig at betale i Salgsomkostninger 109. 5

Bruttobeløbet af Skibets og det dertil hørende Salg .... 981. 47.

id. id. For den bjergede Ladning, som blev solgt ved Auction ... 1027. 48.

c, Herfra gaaer for

Lads 1027. 48 — 981. 47

Anladning af det franske Skib &c.

Anmærkninger.

Det er den franske Consul temmelig vanskeligt at gjøre motiverede critiske Anmærkninger ved Indtægterne for de forskjellige Artikler, da han ikke var ved Salget, og da han ikke er i Besiddelse af det dertil Fornødne. Han maa indskrænke sig til at bemærke, at man finder at Skibet og Ladningen ere solgte til en meget lav Priis —

De Artikler som Capitainen har reclameret, som sig tilhørende, da Salget foretoges, ere:

(a), No 2 og 3 —	i Skibet 2 Stk Tikking (?) solgt for	38–16.		
„ 5	Sex [illegible] & Vaaser (?)	„ 48.		
„ 8, 11, 22 ..	en Kobberkjedel, et [illegible] og en [illegible] med 2 Rør	2. 36.	= 43 „ 84,	
„ 32, 33, 34.	en [illegible], en Kaffekande af Blik og 2 [illegible] ..	„ 82.		
„ 112, 118, 163.	et [illegible] af [illegible], 3 smaa [illegible]	1. 94.		

Indtægter

Transport ——	1027 „ 48.	981 „ 47.
— „ — Artiklerne No. 228. 229, 230, 231, 232, som Capitainen har reclameret som sig tilhørende ...	7 „ 8.	
Summa til Afg. ...	1020, 40.	
p. for de 12β pr Rigsdaler, som Köberen er pligtig at betale i Salgsomkostninger ...	127 „ 53.	
Hovedbeløbet af Salget af den bjergede Ladning ...		1147 „ 93.
Hovedbeløbet af Salget af Skibet og den bjergede Ladning ...		2129 „ 44.
Hertil kommer for Hængslir og andre Ting, som Bjergerne selv have bortlagt og som derfor har betalt ...		4 „ .
Hovedsummen af Indtægten Rbdlr Sölv ——		2133 „ 44.

Anmærkninger —

a. I Ladningen:

No. 228 2 Skp. Jern til Øren — 1. 56.
229, 230, 231, 232, 800 Sk. Jern
d:o . . . . 5. 48 } 7. 48.

b. et c. Naar det er Skik og Brug at lægge 12 ß pr Rigsdaler til Kiøbesummen, saa indseer man letteligt at Kiøberen, som kiender denne ham paahvilende Forpligtelse, beregner den Forhøjelse i Prisen, som er en Følge heraf, og drager denne fra det Beløb, som han ellers vilde have givet for Varerne, saa at man og kan ikke behøve at omtale denne Ting — Denne Anmærkning er iøvrigt kun gjort i Forbigaaende —

Udgifter

Artikler Nr.	Underafdelinger		Specification	Rd.
	a,	For Mandskabets Kost og Logis i [illegible] udberegnet i 3 Personer, i Fjaltring fra den 7de November 1833 til den 10 s. M.	3.	24 „ 72.
	b,	For sammes Kost under Reisen fra Fjaltring til Hamborg	1-26 „	
	„	[illegible] fra Fjaltring til Ribe ... 19 Rd Sölv		
	c	Do fra Ribe til Hamborg — 40.	} 1-59	
	„	Do fra Hamborg til Fécamp		
1ste	b,	med Kost og Logis i Hamborg i 15 Dage 480 „ Hb. Crt 9 ß, agio Crt 13 ß, kurtage og provision 10 Hb. Crt ialt 495 ß 12 ß beregnet i Rdl. Sölv	1. 264. 39.	
		[illegible] af [illegible] ved Mandskabets Reise og Kost fra Fjaltring til Hamborg / Fécamp		349 „ 39.
		Latus		349. 39.

Anmærkninger —

Mandskabets Kost og Logis i
Tjaldring ..... 24 Rdl 72 Sk

a) Naar man gjenkalder sig at det var om Aftenen den 7de November 1833, at Skibet strandede, og at det først var den 8de at der blev sluttet en Accord med Bjergerne, vil man indsee at det følgelig i det høieste er fra den 8de af, at Mandskabet kunde begynde at skulle have Logis og Kost i Tjaldring, og da det afreiste den 14de til Hamborg følger deraf, at det ikke er fra den 7de til den 16de at man bør regne, men fra den 8de til den 14de exclusive = 6 Dage istedet for 9 eller 16 Rdl istedetfor 24 – 72. —
Det bør desuden bemærkes, at der var tilstrækkelig Provisioner ombord for Overreisen fra Gothenborg til Havre og at man aldrig har sagt, at den var bleven bedorvet —

b) Mandskabets Kost fra Tjaldringen til
Hamburg ..... 26 .. ..
Man kunde her og see gjøre en Anmærkning som den foregaaende

c. Omkostningen ved Mandskabets Reise

Udgifter

Artikler-ne No	Under-afdelin-ger.	Bestemmingerne No Transport —	349. 39.

e, Mandskabets Lön, nemlig
til Lelamein Styrmand 88. " "
" Grivel Matros 61. 50.
" Diotis id 61. 50.
" Shapeaid — 41. "
" Marchy Skibsdreng 27. 25

219. 25

eller i Rbd Sölv — 2. 101. 55.

Forandbelöbet af hvad der
er betalt for Mandskabet.
Capitainens Überegnet . . . . . 475. 70.

a, For Capitainens Kost
og Logis fra den 8° — 16° No-
vember og fra 22° — 28° id
a 1 Rd Sölv . . . . No 29. 16.
For d° d° fra 18° til
21° id a 1 Rd 16 ß . . . . . " 30. 3. 48.
d° d° fra 28° " 3° Martz
a 1 Rd 16 ß ——— 112.

Forandbelöbet af Bestem-
mingerne ved Capitainens
Logis og Kost i 106 Dage —— 131. 48.

Lateris 131. 48. 475. 70

Anmærkninger

— fra Tjaltningen til Hamborg ... 59 ..
Afstanden mellem disse 2de
byer er omtrent   danske Miil

ſ. Omkostningerne ved Mandskabets Hjem-
reise fra Hamborg til Fécamp 264 .. 39

Art. 1 Jeg vil alene bemærke, at Om-
kostningerne ved Reisen skjønnes
meget høie, da man har taget
15 procent for 480, det vil sige $3\frac{7}{8}$ %
Mandskabets Løn, Capitainens
iberegnet.

Efter de franske Love og de meddeelte Instruxer skal Mandskabets Løn paa franske Skibe, som have lidt Skibbrud i fremmede Lande, kun betales i Frankrig og beregnes ind til Skibbrudsdagen og paa denne Løn skal der afdrages 3 % til Marinens Invalider. Dersom den franske Consul strax i Begyndelsen havde erholdt Underretning om Sagen, og naar man, som det burde, sig havde overladt Bestyrelsen til ham, saa havde han ikke autoriseret denne Udbetaling og saa som

Udgifter

Artiklernes No.	Underafdelinger		Species-rigsbankdaler	
			Tpt 131.48.	476.70.
2r.	6,	Reiseomkostninger etc for Capitainen fra Lenvig til Reien 200 Myriameter /: 218rd 72/ s. 26,	212.12.	
	d.	Hans Afregning paa Capitainens Gage, 150. Fr, o: 54rd 57 Sk. eller i Sølv —	27. 53. 3.	
		Forudbetalt af det, som er betalt for Capitainens Kost, Logie, Reiseomkostninger og i Afregning paa hans Gage		396, 63.
		Befordring og Kost for Soldatspant Wang, 4, — 14.		
		do. do for Soldatspant Ruun ..... 5, 7.68.		
		do do. id ——— 6, 11.70		
		do do id. ——— 7. 9.40.		
		do do id ——— 11, 22.		
		Summa 50, 82		
		Forudbetalt af det som er betalt for Soldatspanternes Kost og Befordring —		64. 82

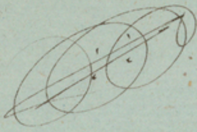

Anmerkninger

Han havde troet at burde giøre dette
saa havde han ikke ladet Matroserne
betale mere, end der tilkom dem,
saaledes som Man har giort ved at be-
regne deres Løn indtil den 14de November,
Dagen til deres Afreise fra Tjaldring,
istedetfor til den 7de eller 8de Dag fra
Skibbruddet, hvoraf Følgen er bleven,
at Man har anført 279 F 25 c istedetfor
247, 63, hvorfra der endnu skulde dra-
ges 7 F 42 c for de 3% til Invalidernes Hæl-
ket [illegible] havde nedsat den endelige Ud-
betalingssum til 240 F 21 c. —
Ikke-under Forudsætning af, at Man
ikke havde anført formeget ved at
udbetale 279 F 25 c, skulde Man, da disse
den 14de November 1833 kun udgjorde 101 Spd 77 ß
Sedler og [illegible] til Løn af 35 1/6 % for 1 Francs
og eftersom Forskjellen mellem Sedler og
Sølv, af hvilket sidste Man har betjent sig i
Noten, i denne Epoke var 3 1/3 ß pr Rdr, kun have
udbetalt 98 „ 70 ß.

Befordring og Kost for 2 Soldbetjente . . . 64 „ 82 ß
Den til disse betjente betalte Sum synes vel høi, og
det kan forekomme besynderligt at ~~[illegible]~~ deres Kostbe-
talen [illegible] Skibbruddets Bestemmelse —

Art. 3.

Udgifter

Artiklernes No. | Underafdelinger | Qvitteringernes No.

For Retsgebyrer og Be-
skrivelser til Hr Gun-
delach, Forgængeren
og Notarius . . . . 8. 81„89.
" " " " " " 17. 21„25.
4te " " " " " " 23, 12„60.

Hovedbeløbet af
hvad der er bleven
betalt Hr Gundelach
for Beskrivelser . . . . 115„78.
For det første Be-
søg ved Skibet . . . 18, 7„90.
For det 2det do – 32, 17–

5te Hovedbeløbet af
hvad der er betalt
for 2de Besøg ved Ski-
bet . . . . 24. 90.
a, For de Bjergede
Guds Transport 9, 95, 37.
b, Bevogtere . . . 10, 297, 32

6te Hovedbeløbet af hvad
der er betalt for
det Bjergedes Trans-
port og Bevogtning . . . . 392. 69.

Latus – 392. 69.

Anmærkninger

Gebührer oppebaarne af Hr. Gundelach, Borgemester og Notarius —

Det er nok at nævne Hovedsummen, for at vise hvor overdrevne disse ere —

Art. 4.

Art. 5 Besøg paa Skibet —

Det første har kostet 7 Rdr, det andet 17 Rdr.

a, De bjergede Tings Transport.

Denne Transport har kun varet i 2 Dage og Godset er kun flyttet to Skibslængder (: Capitainens Brev af 1ste December :) Gaaer det ikke over alle Grændser hverfor at give 95 Rdlr 37 ß Løn og burde dette Arbeide ey overhovedet ikke være indbefattet i Bjergningslønnen? I modsat Fald indseer man ikke ganske hvad man forstaaer

Art 6 ved Bjergning.

b Bevogtere

Hervedes kan man have betalt 29 Rdlr 64 3/8 ß for Bevogtning af nogle Stumper Brædder, som vare opstablede paa Strandbredden i 2½ Maaned? Kan man bevise, at man har brugt det Andet til Bolk. man siger —

Udgifter

Artikler No.	Underafdelinger		Qvitteringer No.		
		Tpt			392.69.
	c	Rekvisition for Dokke-lagen	19	14	
		Hovedbeløbet af hvad der er betalt for de bjergede Tings Transport og Bevogtning og Rekvisition			406.69.
7de		Bekostninger ved Salgets Bekjendtgjørelse	22,	5.80.	
	a	Bekostninger ved Skibets Salg	14,	60.9.	
	b	Ditto ved Ladningens Salg	15,	68.48.	
8de		Hovedbeløbet af Bekostningerne ved Skibets og Ladningens Salg		128.57.	
		Hovedbeløbet af hvad der er betalt for Skibets og Ladningens Salg og for Bekjendtgjørelsen heraf			134.41.
9de		Toldafgifter for de bortsolgte Varer —	12,		204.32½
10de		Stemplet Papir til			

Anmerkninger.

ꝗ Pakhuusleie
Intet at anmerka.

Art 7. Omkostninger ved Bekjendtgjørelsen i Aviserne
Intet at anmerka

Art 8; Omkostninger ved Skibets og Ladningens Salg.

Art 9. Toldafgifter af de solgte Varer
Magthar man paa Grund af
Omständigheterna og fordi
Varorna vara blevna forvand-
gade ved Skibbruddet, kunde
haer indgaaet at ansenda den
strenge Act saaledes som man
har gjort —

Stempelet Papir til Bjergnings

Udgifter

Artiklernes No.	Underafdelinger		Qvitteringernes No.		
		Regningsudtrækket til Hr Nödskou	31	3.72	
		For Storemarkedet til Hr Nödskou		3.45	
	"	Ruslandsudtaget til id.	"	7.32	
	"	2 Mand, som have baaret Omsorg for Ladningen, id.		20.2	
	"	en Expres, som bragte Afgiftsseddel til Kings[illegible]: id.		4.	
11. a	"	for Fjällaga Expressen id.		7.64	
	"	Brevporto mellem Capitainen og ham, id.		6.32	
	5	Provision for Forskudet af 800 Rd — id.		12.	
		Hovedbeløbet af de foreløbige Udgifter til Hr Nödskou		42.77	
	b	5 Commissionsgebyhr 4% af 2199 Rdr, brutto Indtægten, til Hr Nödskou	21	87.94	
		Hovedsummen af [illegible] Hr Nödskou efter ovenbaaret			134.[illegible]

Anmerkninger

Contracten —

Maa bemerkes, at det Stemplede Papiir til dette Document egentlig koster 5 Rbd. hvilket som Hr. Nødskous Regning udviser, og at det kun er anført for 3 Rbd 72 ß fordi Kjøberen har betalt $\frac{1}{4}$, ɔ: 1 Rbd 24 ß

Summen som Hr. Nødskou har oppebaaret:

ad II. a. Forskjellige Udgifter

b, Commissionsgebyhr.

Dette Commissions-Gebyhr er 4 % af Brutto-Indtægten, som beløber sig til 2199 Rbd 52 ß saavel af Skibets og Ladningens Salg, som af hvad der tilhørte Capitainen — Det er let at see, at det er for at komme til at erholde dette, at Hr. Nødskou ikke har villet sende Regningen over sine første Forslag, hvilket jeg tilbød at erstatte ham, og ikke har fremsagt sig [illegible] — [illegible] den følgende Anmerkning

Udgifter

Artiklernes No	Underafdelinger		Qvitteringernes No	
	a,	Commissionsgebyhr 4% af 2199 Spd 36 ß brutto Indtægten til W Bendixen	35,	87 = 94
		id. 2% id	33,	43 = 95
12te	c,	Undkostninger ved Expresser og brevporto ...	id: 34,	50 62
	b,	Befordringskost og Logis ...	id: 35,	166, 38
		Hovedsummen af hvad Hr Bendixen har oppebaaret eller har tilgode ...		349 - 1
		Bjergningsomkostninger, beregnet til 1/4 af Brutto Indtægten, til Beløb ...		527 „ 85
13e		Herfra gaaer for 1/4 af Udkostningerne ...		266 „ 53
		& Til Agt. som er betalt til Bjergerne 24. ...		261 „ 62

Hovedsummen af Udgifter som ere eller fordres be-

Anmærkninger

Summer, som Hr. Bendixen har beregnet sig

a, Incassationsgebyhr 4% og Commissionsgebyhr 2% af den forommeldte Brutto-Indtægt. Hr. Nødskou har ogsaa taget 4% i [illegible] hans [illegible] alene i Commissionsgebyhr, udregnet af 10% Sum 229 Rd 31 ß, og det maa tillige bemærkes, at Hr. Nødskou har taget i Provision paa Forskud 12 Rbd, som er anført under "forskjellige Udgifter". —

Ant:K. c. Besørgninger ved Expressen og Transports. —

b, Besørgninger ved befordrende Kost og Logie.

Alle Anmærkninger blive her overflødige, da framgaa ved at undersøge Regningen. Hvad [illegible] kunde man nævne med Anførelsen af Forskudsummen.

Bjergningsomkostninger

Af Hr. Capitainens og Hr. Bendixens Beretning naar man hverlades Bjergnings-contracten er bleven afsluttet — Man

Udgifter

Saldo .... 2,568 „ 33½

Herfra gaaer i det Commissions-Gebyhr, som de Herrer Bendixen og Nödskou have beregnet sig paa Regning af 2,199 Rdr 36 ß Brutto-Indtægten af Salget af hvad der tilhörte samtlige Rhederne som Capitainen istedetfor kun at beregne sig deraf de 2129 Rdr 34 ß som tilhörte Rhederne ..... 7 „

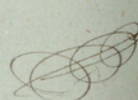
til Rest, som fremkommer af de Udgifter, der angaae Rhederne, forudsat at Notan er rigtig / hvilket den ikke er / .... 2561 „ 33½

Indtægten beløber sig kun til .... 2133 „ 44

Udgifterne overstige altsaa Indtægterne ... Rbdr Sölv - 427 „ 85

Den franske Consul i Danmark

underskrevet de la Roquette

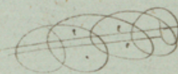

Anmærkninger

præsenterede Capitainen en Overenskomst, der var skrevet i et fremmed Sprog, som han ikke forstod; man lod ham underskrive den og han vidste i dette Øieblik saa lidt hvad den indeholdt, at han var overbeviist om, at man, saaledes som man har lovet ham (og som man burde), havde deri indført en Forpligtelse til at betale hans Matroser, som havde hjulpet ved Bjergningen, deres Andeel af Arbeidslønnen, om hvilket der desuagtet slet ikke er talt, og alt dette under Paaskud af ikke at hjælpe ham med at bjerge —

Man har indført en Forpligtelse deri, til at betale Bjergerne en Trediedeel af Indtægten, saavel af Skibet som af Ladningen, og dog have Bjergerne ikke rørt ved Skroget af Skibet, som havde har stødt langt ud fra paa Strandbredden, hvor det er blevet staaende. Denne Forpligtelse, som Hr Bendixen fandt absurd, og med hvilken han har protesteret, er desuagtet bleven taget til Følge af Øvrigheden, uden at man endogsaa har blot talt derom til Consulen —

1834

Indtægter

Januar 24.	Indtægt af Salget af Ar-tiklerne 2, 3, 5, 8, 11, 22, 32, 33, 34, 112, 118, 163 i Kiøbet (a)	43	84
	Indtægt af Artiklar-ne 228, 229, 230, 231, 233 i Ladningen (b)	7	8
	For 3 lb Skraatobak	11	32
	Summa	62	28
	12 ß pr Rbdlr som Kjøberne er pligtig at betale	7	76
		70	80

valles Regning

Udgifter

[illegible]

Qvitter No 13	Toldafgifter ...	10.	59½.
" " 16	Bergeomkostninger ...	3.	32.
" " 28.	betalt af Hr Bendixen paa Afregning til Capitainen ...	30.	"
	For den Deel, som han bör betale i Commissionsgebyhr af 10 pCt, som de Herrer Bendixen og Nodskou have taget af 2199 Rbd 36 ß istedetfor af 2129 " 34. ...	7	"
	Summa	51.	15½
	Saldo i Capitainens Faveur	18.	69
		70.	8.

Fremlagt i den Kongelige Lands Overret samt Hof og Stadsret i Kjöbenhavn den 29de Junii 1835.

Hoff

Procurator Haa-
gen mødte ved Fuld-
mægtig Holm Senior
og begjerede 8 Dages
Anstand.

Den begjerte An-
stand blev af Retten
bevilget —

Aar 1835 den 6te Julii

Procurator Haa-
gen mødte ved Fuld-
mægtig Holm Senior,
reproducerede med Indci-
tantens seneste Indlæg
og indlod Sagen til Dom
næst at paastaae Sagen
hævet, eller Gjesterets-
dommen stadfæstet, samt
Indstævnte i begge Til-
fælde tillagt Proces-
sens Omkostninger Ska-
desløse

Justitsraad og Høje-
sterets-Advocat Kalicath
mødte ved Fuldmægtig
Paulsen, reproducerede med

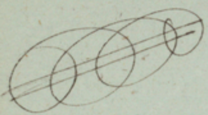
Procurator Haagens
framförde och ändlade
Sagen.

Retten optog Sagen.

År 1835 den 10de Augusti blev i denna
Sag afsagt följande

Dom

Efterat det ved Rettens Kjendelse
af 13de April d. A. var vragstat, at,
at den af Lieutenant, Kongelig
fransk Consul de la Roquette i Hel-
singöer udlagte Paastand om at Un-
derretts Dommen i vedkommende Sag
i det hele skulde kjendes uefterrette-
lig og Sagen ifra de danske Dom-
stole afvises, ikke kunde tages til
Følge og Lieutenant derefter gjor-
de Begjæring om at erholde
denne Fragtning forhaalt bed-
stemmende til Paaanke for Höieste-
ret ligeledes ved Kjendelse af 27de
samme Maaned var afslaaet, har han
i Indlæg af 29de Juni paastaaet er-
klaret: at han fratræder nehere

sitere Behandling af Sagens
Realitet, som han fremdeles maa
ansee de danske Domstole for incom-
petente til at paakjende, hvorfor
han ogsaa maa betragte alt hvad
nærværende Domstol videre maat-
te foretage i denne Sag som en fort-
sat Tilsidesættelse af hans Rettig-
heder som fransk Consul og derforsag
ikke coram judice incompetente vil ta-
ge nogen Deel i det der foregaaer
in saadan Dom, men derimod af-
vente Sagens Tilendebringelse,
for uhindret at kunne søge sin
Ret ved Landets øvrigste Dom-
stol.

Ved denne Erklæring kan
det imidlertid ikke antages at Re-
stanten skulde have frafaldet den
her til Retten insinuerede Appel
og renuncieret paa at erholde Dom
i Sagen; han har derved kun til-
kjendegivet at han ikke finder sig
foranlediget til yderligere at
fremkomme med sine Indsigel-
ser for en efter hans Formening
incompetent Domstol, men at han

derimod til denne maa over-
lades at tilendebringe og paa-
kjende Sagen i den Stilling hvori
den ifølge den tidligere brug-
te Procedure befinder sig —
Som Følge heraf vil altsaa den
Deel af Indstævntes Paastand, der
gaaer ud paa, at Sagen skulde hæ-
ves, ikke kunne gives Medhold, men denne
derimod være at tage under Paa-
kjendelse —
Oprindelig er Sagen i første
Instants anlagt ved Helsingøers Gjæ-
steret af Indstævnte fransk Vice-
consul og Kjøbmand Bendixen i
Thisted medens han som Gjæst opholdt
sig i Helsingøer med Citanten til
Betaling af 3 forskjellige Regnin-
ger, den ene af 7de December 1833 for
Tilsyn med Vraget og Ladningen
af Skonnerten l'aimable Adele til
Beløb 68 Rbd 2 Mk 4 ß rede Sølv, den
anden af 8de Marts 1834 for 408 Rbd 4 Mk 13 ß
rede Sølv for Udlæg og Reise-Be-
kostninger i Anledning af Brig-
gen St Adriens Strandning, og den
3die af 31te December 1833 paa 5 Rbd 3 Mk 9 ß

Vedlar og Sager for Udlæg tal Dres-
gods i Löbet af Aaret 1833; Sla-
Citanten skjönte den ifölge Ben-
dixens Begjæring udtagne Stevning
hvori forövrigt tilstrækkelige Afdel-
ling som fraegt Stämnodsål ikke
funder opgivet naar blivende lov-
lig forelagt, ikke til berammede
Tid og Sted lod give Möde, men
derimod tilstillede Dommeren en
i det franske Sprog affattet i Und-
derretninger indrykket Skrivelse,
til hvilken Bendixens Sagförer pro-
testerede mod at der toges Hensyn
eller Sagen i Medhold af denne Paa-
stand, afgjort at de paastevnte Reg-
ninger i Afskrift vare frem-
lagte optaget til Dom, og Citanten
dömdt under 1ste October forrige Aar
tilpligtet at udrede samtlige de
paastevnte Summer tilligemed
Renter heraf 4 procent fra den
27de August forrige Aar indtil Be-
taling sker, samt Sögsmaalets
Omkostninger skadesløst, og da
Betaling ei paafulgte blev efter
foregaaende Requisition Execution

den 6te October samme Aar paabe-
gyndt og Forretningen, ingalt
den Hårinod fra Citantens vida
nedlagte Protest ved den af Fog-
den Lindstrøm Olrik afsagte Kjen-
delse, tillagt Fremme.
Forsaavidt nu Citanten, der er
meddeelt fri Proces under Sø-
gen, saavelsom Bevilling til Sa-
gens Action at fremlægge nye
Documenter og fremsætte nye Ex-
ceptioner, har ved sin antagne-
de Sagfører, Justitsraad og Over-
krigs-Advocat Salicath paastaaet
den forommeldte Dom samt den
derefter paabegyndte Executions-
forretning og derunder afsagte
Kjendelse i det hele kjendte uaf-
terrettelige og tagne fra de dæm-
te Dansstole afsagt er dennem
hans Paastand efter det Dombe-
merkede ved Rettens Forretning
af 13de April dette Aar forkastet,
fordi det blev antaget, at han
i alt Fald med Hensyn til de
paastevnte 408 Rbdr 4 ƒ 13 ß vare Sum
haver paataget sig her selv pers-

fornöden Forelæggelse, at han maatte
kunne sagsøges til Betaling af det-
te Beløb ved de danske Domstole-
Derimod var, da denne Omstændig-
hed i og for sig allerede maatte
lede til det antagne Resultat,
Sagens øvrige Puncter, Angang, ikke blevne
underkastede nogen Prövelse, li-
gesom Citantens Formening om,
at Underdommeren, Auditeur
Olrik skulde have gjort sig skyldig
i en lovstridig Fremgangsmaa-
de og Citantens herpaa grundede
Paastand om at bemeldte Audi-
teur Olrik skulde være pligtig
in solidum med Kjöbmand Ben-
dixen at udrede en passende Repa-
ration for den ved den paabe-
gyndte Cautionsforretning Ci-
tanten tilföiede Tort og Credit-
spilde, ei heller har været Gjenstand
for Rettens Bedömmelse, saa at alt-
saa det fornödne herom nu vil
være at afgjöre —
Det bemærkes da foreløbigen
med Hensyn til Regningen af 31te
December 1833, at denne, der ikkun
angaaer et Beløb af 5 Rbkn 3 ß 9 ß Rd-

bar og Egen og saaledes ikke ud-
gjör summa appellabilis, ikke vil,
sådan Lötnanten, så har erfor-
rat den dertil fornödne Bevil-
ling kunne komma under Staa-
handelse för ved Retten, hvorå-
med denne Sak bliver at afvisa.

Hvad därnäst Underdomarens
Förhold beträffer, da vil det,
for at bedömma, om der for Lö-
tnanten kan antages at vera til-
strekkelig Skiäl til at fordra Er-
stattning u. Anledning af Amt-
mand Olricks under Sagen brugte
Framgangsmaade, vera nödven-
digt at taga Hensyn til Sagens
~~Fremdr~~ Stillning således som den-
ne ved Underretten var, og af-
seet fra den nye af Lötnanten
Sær for Retten givne faktiske Fram-
ställning og de derpå grundede
u. Nedfald af dertil erhvervet Be-
villing, under Appellations-
sagen framförte nye Exceptioner
Då nu Lötnanten som Fransk Con-
sul åfölge den ved det Kongelige
Danske Cancelliets Circulaire

Skrivelse af 12te Mai 1821 kundgjorte Kongelige Resolution af 25de April samme Aar, ikkun i sine Consulat-forretninger er undtagen fra Landets Jurisdiction, men derimod i Henseende til hvad i Landet indgaaede Contracter og Foreliggelser, er Landets Love og Forfatning og følgeligen ogsaa samme Jurisdiction, som Kongens Undersaatter undergiven, maa det befaldes, at han, der skjønt lovlig varslet ei havde givet Møde, og til hvis i et fremmed Sprog affattede Skrivelse intet Hensyn kunde tages, er ved den afsagte Dom, eftersom det af de fremlagte Documenter ikke kunde skjønnes, at Sagen udenom hans Consulat-Forretninger, i Overeensstemmelse med Lovens 1-4-30 cfr. Forordningen 3die Juni 1796 § 2, dømt efter den af hans Modpart nedlagte Paastand. Ei heller findes det, at Auditeur Olrik kan have paadraget sig noget Ansvar ved den af ham derpaa afholdte

Executions-Forretning og der-
under afsagte Kjendelse; thi de med
Forretningens Fremme fram-
komne Indsigelser, der gik ud paa
at vise, at Fordringerne, som
Udrörende fra det Forhold hvori
Citanten som Kongelig fransk
Consul stod til Indstevnte Bendixen
som antagen fransk Vice-Consul
ei kunde gjöres gjeldende ved
de danske Domstole, kunde natur-
ligviis ei komme i mindste Be-
tragtning, saalænge det ved en
uhjemlet Dom var paalagt Ci-
tanten at udrede det omhandlede
Beløb. Det er heraf en u-
middelbar Følge, at Indstevnte,
Kreditor Olrik maa blive at
frifindes for Citantens Tiltale.

Ifølge hvad der ovenfor
er bemerket, bliver det derefter
overeensstemmende med den stad-
fundne Procedure at undersøge
hvorvidt de Fordringer, der fra
Citantens Side ere fremkomne med
Regningen paa de 68 Rbdr 2 ℳ 4 ß Pro-
de Vols, kunne komme i Betragtning

ning — Disse Fordringer
ere i det Væsentlige de samme, der
ere fremførte med de fordrede
408 Rbdr 4 ℳ 13 ß rede Sølv og som,
forsaavidt dette Beløb betræffer
have været Gjenstand for Rettens
tidligere Kjendelse i Sagen. Indstævn-
te har nemlig formeent, at
hans Stilling som fransk Consul
maa medføre at han ikke ved
de danske Domstole kan søges til
Betaling af de forommeldte 68 Rbdr
2 ℳ 4 ß rede Sølv, der [illegible]
fra de Udgifter Indstævnte Ben-
dixen skal have havt i Anledning
af det ham overdragne Tilsyn
med Skibet og Ladningen af den
paa Vestkysten af Jylland strande-
de franske Skonnert l'aimable Adele.
Ved nu at henseë til den under
Sagen fremlagte den nysnævnte
Stranding vedkommende Correspon-
dance erfares det, at denne er
ført mellem 2de fremmede Consu-
lar-Agenter, af hvilke Indstævnte
Bendixen, ifølge hvad der end ikke
fra hans Side er modsagt, i denne

sin Stilling er Citanten underord-
net, og at Gjenstanden for Bjer-
gningen har været Indstrandin-
gen af et Fartøi, der tilhørte
den Nation, til hvis Agenter de
vare antagne. Det fremgaaer
derhos tydeligt af de anlagte Be-
viser, at Citanten kun har tilskre-
vet Indstævnte Bendixen som sin
i dette Tilfælde underordnede
Agent og at han har paalagt Ind-
stævnte i denne Egenskab at be-
give sig til Strandingsstedet, for
der i samme Medfør selv at lede
Forretningerne og varetage
de ved Havariet skadelidte For-
sikredes Tarv. — Forsaavidt nu
Indstævntes Fordring, saaledes som
Tilfældet synes at være med de omtvistede
68 Rbdr 2 4/ß rede Sølv, skulde derive-
re sig fra disse Forretninger, vil
han ikke kunne gjøre sit formeent-
lige Tilgodehavende gjeldende ved
de danske Domstole, der ikke kunne
indlade sig paa at bedømme hvilke
Forpligtelser, der for Citanten
kunne resultere af de Ordrer han

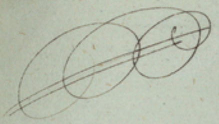
som Consulen har fundet sig for-
anlediget til at meddele en saa
underordnet Agent. Ei heller
skjønnes det, at det, saaledes som
Indstevnte Bendixen har for-
meent, kan af Indholdet af de
Breve, der angaaer Forliset af
den omhandlede Skonnert, med
nogen Føie udledes, at Citanten
skulde have betragtet ham
som sin præsst antagne Fuld-
mægtig, eller indladt sig i noget
Contractsforhold med ham, hvorpaa
de danske Love efter de i Cancellie-
Circulaire af 12te Mai 1821 forskudte
Grundsætninger kunne komme
til Anvendelse. Brevet af
25de Juni 1833 indeholder nemlig
Tilsigtigned at skaalog til Indstevn-
te Bendixen om nødvendigt at
begive sig til Strandingsstedet og
i Citantens Navn overtage Bestyrelsen
af Bjergningen, men deri ligger
dog kun at Bendixen som fraugte
Viceconsul, i hvilken Egenskab
han udtrykkeligen er tiltroet,
havde at afgjøre Alt i Consulens

Mars Aar som det i Brevet
af 15de August samme Aar hedder,
som dennes Ærgjerrighed. Og føl-
gelig paa Embeds Vegne, havde
i dette Anliggende den samme
Myndighed, der, naar Consulen
selv var tilstede, tilkom denne.
Dette gjelder ogsaa om den i
Lieutenantens Erklæring af 4de Juni
samme Aar forekommende Yt-
tring: at han ikke indsaae Nød-
vendigheden af i det mindste
for nærværende Øieblik, at
aabne Bendixens Kredit paa Kjø-
benhavn; thi at Lieutenanten mindre
sig som fransk Consul men som un-
derordnet Agent førte Yt-
tring omtalte, at han for Øie-
blikket ingen Anledning fandt
til at aabne denne tilstundende
Kredit paa Kjøbenhavn, berettige-
ger ingenlunde til den Slutning
at han paa anden Maade end
som Consul vilde drage Om-
sorg for at de fornødne Penge-
summer bleve anviste Vicecons-
len til dennes Disposition. H.

Underretsbestemmelse hvorved bliver
følgelig Gjesterets-Dommen, forsaa-
vidt det derved er paalagt Citan-
ten at tilsvare de omhandlede 68
Spdlr. 2 ort 4 ß at annullere, ligesom og
den i Kraft af bemeldte Dom fore-
tagne Executionsforretning og
derunder afsagte Kjendelse, forsaa-
vidt den nærmere kunne betræffe-
vil være at kjende uefterrettelige.
Man staaer saaledes endnu kun
tilbage at omhandle den Deel af
Sagen, der angaaer de ifølge Dæk-
ning af 8de Martii 1834 fordrede 408 Spd.
4 ort 13 ß rede Sølv med Hensyn til hvil-
ket Beløb den af Citanten frem-
satte exceptio fori er ved Actorens
ommanførte Kjendelse af 13de April
dette Aar bleven forkastet. Vel
har han nu tillige under sin skrift-
lige Procedure paaberaabt sig,
at Sagen i alt Fald af den Grund
burde have været afviist i 1ste
Instants, at nærværende Søgs-
maal formentligt maa ansees
som for tidligt anlagt, siden Kra-
vets Rigtighed ei er behørigen be-

gitimeret og han derfor kun har
paadraget sig en subsidiair perso-
nel Forpligtelse i Tilfælde at der
ei hos rette Vedkommende skulde
kunne erholdes Fyldestgjørelse for
Kravet; men denne Paastand,
som ifølge hvad der i Procedurer-
ne til Sagens oftnævnte Kjen-
delse er yttret, maa betragtes
som en Realitets-Exception, maa
ansees desuden ved Citantens
sidste Indlæg, hvori han udtryk-
kelig erklærer, at han ikke for
nærværende Domstol fandt sig
foranlediget til at procedere
Sagens Realitet, ligesom det for-
øvrigt heller ikke skjønnes, at
nogen yderligere Legitimation
for Kravets Rigtighed er fornøden,
end den, der indeholdes deri, at
der herimod ikke er fremkom-
men nogensomhelst Indsigelse —
Underretsdommen og den i Med-
hold af samme foretagne Execu-
tionsforretning og afsagte Kjen-
delse bliver derefter i denne
Deel af Sagen at stadfæste —

Processens Omkostninger for
Underretten er Citanten paa
Grund af sin Udeblivelse fra den
anordnede Forligsmægling ret-
teligen tilpligtet at udrede, li-
gesom han og af samme Grund til-
kjendt at erlægge Mulct til Jus-
titskassen for unødig Trætte med
4 Rbdlr Sølv, hvorimod Processens
Omkostninger her for Retten efter
Omstændighederne ville være at
ophæve. Hvorved bemærkes, at
der ikke bliver Spørgsmaal om
Omkostningers Udredelse paa
den i Placaten af 20e April 1825
bestemte Maade, for Indstevnte,
Auditeur Olrichs Vedkommende,
da det ikke skjønnes at saadanne
Omkostninger ifølge den sted-
fundne Procedure, uanseet det
ham meddeelte beneficium, forlø-
gen ikke have existeret, ligesom
der ei heller bliver at bestem-
me noget Salair for hans beskikkede
Sagfører, da denne ei derom har
nedlagt Paastand.
Den befalede Sagførelse har

været forsvarlig og det Vagen
tilhørende Sammelsted Skeer er
rigtigt forbrugt —

Thi Kjendes for Ret

I Henseende til de omtvistede
5 Rbdlr 3 ß 9 ß Vedbor og Ligne af de
fra Vagen; med Hensyn til de til-
galdene omhandlede 68 Rbdlr 2 ß 4 ß
under Bøde bør Skifteretsdommen
saavelsom den derefter fore-
tagne Executionsforretning
og den derunder den 6te October
forrige Aar afsagte Kjendel-
se uindskrænkede at være
forvundne bemeldte Actehand-
linger fornøden bør ved Magt
at stande og Citanten, Kongel.
fransk Consul de la Roquette
i Helsingöer, derhos i Mulct til
Justitskassen for unødig Trætte
erlægge fire Rbdlr Sølv —

Auditeur og Byfoged Jacob
Baden Olrick bør for Citantens
Tiltale i denne Sag fri at være.

Processens Omkostninger
her for Retten ophæves —

Det Idömte at udredes inden otte Uger efter denne Doms lovlige Forkyndelse under Adfærd efter Loven. —

Til Bekræftel[se] under Rettens Segl og Mi[n] Underskrift —

Carstens.

Denne Akt er expederet paa ustemplet Papiir og uden Betaling ifølge Requisition fra det Kongelige Danske Cancellie i Skrivelse af 25de f. M.

Justits Contoiret i den Kongelige Lands Over- samt Hof og Stadsret i Kiöbenhavn den 17de September 1835.

Holt

A

Bl.

J Hiboe P: Heboe

